

MIESIĄCA STYCZNIA 6 DNIA
ŚWIĘTE OBJAWIENIE.
CRZEST PANA BOGA I ZBAWICIELA
NASZEGO JEZUSA CHRYSZTUSA.

OBRZĘD GODZIN,
śpiewanych w wigilię Objawienia.

Na początku drugiej godziny uderza się w dzwon i gdy bracia zbiorą się w świątyni, ubiera się kapłan w felonion, diakon natomiast w sticharion. Paraeklezjarchos stawia przyozdobiony pulpit na wprost królewskiej bramy i zapala świecę w świeczniku. Kapłan natomiast wychodzi z Ewangeliarzem na środek świątyni, przez królewską bramę, poprzedzany przez diakona z kadzielnicą, i kładzie kapłan święty Ewangeliarz na pulpicie, i stojąc przed pulpitem, zaczyna jak zwykle, poczym lektor mówi: **Chwała Tobie, Boże nasz, chwała Tobie, Królu Niebieski** i pozostałe modlitwy pierwszej godziny. Po początkowym błogosławieństwie kapłan okadza święty Ewangeliarz na pulpicie naokoło i pozostałe ikony, i całą świątynię, i braci.

Niech będzie wiadomym: Jeśli święto Objawienia wypadnie w niedzielę lub w poniedziałek, godziny śpiewamy w piątek. Jeśli natomiast Objawienie wypadnie we wtorek, w środę, w czwartek lub w piątek, godziny śpiewamy w wigilię święta.

Lektor czyta **Psalm**: **Przyjdźcie, pokłońmy się Królowi naszemu Bogu. Przyjdźcie, pokłońmy się i przypadnijmy do Chrystusa, Króla naszego i Boga. Przyjdźcie, pokłońmy się i przypadnijmy do samego Chrystusa, Króla i Boga naszego.**

Psalm 5.

Słowa moje usłysz, Panie, zważ na głos wołania mego, Królu mój i Boże, albowiem do Ciebie modłę się, Panie. O poranku usłysz głos mój, o poranku stanę przed Tobą i zobaczysz mnie. Albowiem Ty jesteś Bogiem, który nie upodobał sobie nieprawość, i nie zamieszka przy Tobie zło, ani też nie ostaną się nieprawi przed oczyma Twoimi, znienawidziłeś wszystkich czyniących nieprawość. Wytracisz wszystkich mówiących kłamstwa, człowiekiem krwi i zdrady brzydzi się Pan. Ale ja w obfitości Twego miłosierdzia wejdę w dom Twój, pokłonię się przed świętym przybytkiem Twoim w bojaźni Twojej. Panie, prowadź mnie w sprawiedliwości Twojej, ze względu na mych wrogów, drogę moją przed Tobą wyprostuj. Albowiem w ustach ich nie ma prawdy, serce ich jest marnością, ich gardło jest otwartym grobem, językami swymi schlebiają. Osądź ich, Boże, niech upadną przez własne myśli, dla ogromu ich nieprawości wytrać ich, albowiem zasmucili Ciebie, Panie. Niech się rozweselą wszyscy, którzy mają w Tobie nadzieję, niech radują się na wieki, i Ty w nich zamieszkas. Chłubić się będą Tobą, którzy miłują imię Twoje. Albowiem Ty błogosławisz sprawiedliwego, Panie, łaską jak orężem nas ukoronowałeś.

Psalm 22.

Pan jest pasterzem moim, niczego mi nie brakuje, na niwach zielonych pasie mnie, nad wody spokojne prowadzi mnie. Duszę moją nawróci, skieruje mnie na ścieżki sprawiedliwości, ze względu na imię swoje. Choćbym nawet szedł ciemną doliną, zła się nie ulękę, bowiem Ty ze mną jesteś, łaska Twoja i miecz Twój mnie pocieszają. Przygotowałeś przede mną ucztę wobec nieprzyjaciół moich. Namaściłeś olejem głowę moją i kielich mój napełniłeś aż

się przelewa. Miłosierdzie Twoje niech towarzyszy mi przez wszystkie dni mego życia i zamieszkać w domu Pańskim przez długie dni.

Psalm 26.

Pan światłością moją i zbawieniem moim, kogóż bać się będę? Pan obrońcą życia mego, kogóż mam się bać? Gdy nacierają na mnie złoczyńcy, aby pożreć ciało moje – są oni moimi wrogami i nieprzyjaciółmi – osłabną i upadną. Choćby uzbroili przeciwko mnie pułk, nie ulęknie się serce moje. Jeśli wybuchnie przeciwko mnie wojna, w Nim będę miał nadzieję. O jedno prosiłem Pana, o to zabiegam, abym mógł mieszkać w domu Panu przez wszystkie dni życia mego, bym oglądał piękno Pańskie i nawiedzał świętą świątynię Jego. Bowiem ukryje mnie w szałasie swoim w dniu niewoli, schowa mnie w ukryciu namiotu swego, postawi mnie wysoko na skale. Teraz wzniesie się głowa moja przeciwko wrogom moim, obejdę i złożę w namiocie Jego ofiarę chwały i radości, śpiewam i będę śpiewał Panu. Usłysz, Panie, głos mój, kiedy wołam, zmiłuj się nade mną i usłysz mnie. Tobie powie serce moje: Pana odnajdę. Odnajdzie Ciebie oblicze moje, oblicze Twoje, Panie, odnajdę. Nie odwracaj oblicza Twego ode mnie, nie odwracaj się w gniewie od Twego sługi. Bądź moją pomocą, nie odrzucaj mnie i nie pozostawiaj mnie, Boże Zbawicielu mój. Choćby ojciec i matka porzucili mnie, Pan jednak mnie przygarnie. Postaw mi, Panie, Prawo na drodze Twojej i skieruj mnie na ścieżkę prostą, ze względu na wrogów moich. Nie wydawaj mnie na pastwę wrogów moich, bowiem powstał przeciwko mnie świadcowie fałszywi i ich nieprawda oszukała samą siebie. Wierzę, że zobaczę dobra Pańskie w krainie żyjących. Ufaj Panu, bądź mężny, niech się umacnia serce twoje, miej nadzieję w Panu!

Chwała, i teraz. Alleluja. Alleluja. Alleluja, chwała Tobie, Boże (trzy razy). Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Chwała. Troparion, ton 4: Zawróciła niegdyś rzeka Jordan, gdy płaszcz Eliasza wzniosł Elizeusz, i rozdzieliły się wody na dwie części, i była dla Elizeusza suchą mokra droga, na obraz zaiste chrztu, po której przechodzimy szybko biegnącą drogę życia: Chrystus zjawił się nad Jordanem uświęcić wody.

I teraz. Teotokion: Jakże nazwiemy, Ciebie, Łaski Pełna? Niebem, bowiem zajaśniało z Ciebie Słońce Sprawiedliwości. Rajem, bowiem z Ciebie wyrósł niezniszczalny kwiat. Dziewicą, bowiem pozostałaś nienaruszona. Czystą Matką, bowiem trzymałaś w Twych świętych ramionach Syna, Boga wszystkich. Módl się do Niego, aby zbawił dusze nasze.

Także tropariony, poemat Sofroniusza, patriarchy jerozolimskiego. Ton 8:

Dzisiaj uświęca się natura wód i rozdziela się Jordan, i zawraca strumienie swoich wód, widząc Władcę chrzczonego.

Stichos: Przeto wspominam Ciebie na ziemi jordańskiej i hermońskiej.

Jako człowiek nad rzekę przyszedłeś, Chryste Królu, i Ty, Dobry, chcesz przyjąć z ręki Poprzednika chrzest właściwy słudze, ze względu na grzechy nasze, Przyjacielu człowieka.

Stichos: Ujrzały Ciebie wody, Boże, ujrzały Ciebie wody i ulękły się.

Do głosu wołającego na pustyni – Gotujcie drogę Pańską – przyszedłeś, Panie, przyjmąwszy postać sługi i prosząc o chrzest, Ty, który nie znasz grzechu. Ujrzały Ciebie wody i ulękły się, zdradził Poprzednik i zawołał, mówiąc: Jak oświecę świecznik Światłości? Jak rękę położy sługa na Władcę? Uświęć mnie i wody, Zbawco, który wziąłeś grzech świata.

Prokimenon, ton 4: Pan zagrzmiął z niebios,* Najwyższy wydał głos swój. Stichos: Umiłuję Ciebie, Panie, mocy moja. Pan umocnieniem moim.

Czytanie Proroctwa Izajasza (35, 1-10).

Tak mówi Pan: Niech się rozweseli spragniona pustynia, niech się raduje step i niech rozkwitnie jak lilia, niech wyda kwiaty i cały niech się rozraduje, niech się rozraduje pustynia Jordańska. Niech zostanie jej dana chwała Libanu i cześć Karmelu. Moi ludzie zobaczą chwałę Pańską i wspaniałość Boga. Pokrzepcie się osłabłe ręce i pocieszcie się omdlałe kolana. Powiedzcie małoduszny w myślach: Wzmocnijcie się i nie bójcie się. Oto nasz Bóg, oto pomsta, to On przyjdzie i zbawi nas. Wtedy przejrzą oczy ślepych i uszy głuchych usłyszą, wtedy chromy skoczy jak jelen i język niemych wesoło krzyknie. Bo wytryśnie woda w pustyni i strumienie na spragnionej ziemi, spieczona ziemia zamieni się w pojezierze, spragniona ziemia w krynice wód. Tam będzie radość dla ptaków i mieszkanie dla dzikich zwierząt, trzciny i błota. Będzie tam droga czysta, którą nazwano Drogą Świętą. Nie przejdzie nią nieczysty, nie będzie tam drogi nieczystej, roztargniony pójdzie po niej i nie zbłądzi. Nie będzie tam lwa, ani zwierz najdzikszy nie wstąpi na nią, ani się też tam nie znajdzie, ale pójdą tamtędy wyzwoleni i zgromadzeni przez Boga. Nawrócą się i przybędą na Syjon z weselem i radością, ze szczęściem wiecznym nad ich głową. Osiągną chwałę i radość, i wesele, ustąpi choroba, smutek i wzdychanie.

Czytanie Dziejów Apostolskich, perykopa 35 (13, 25-33).

W owych dniach, gdy Jan był bliski końca swojej misji, powiedział: Nie jestem tym, za kogo mnie uważacie, ale oto idzie za mną Ten, którego rzemienia sandałów nie jestem godzien rozwiązać. Mężowie bracia, synowie rodu Abrahamowego i ci wśród was, którzy się Boga boją, nam to została posłana wieść o tym zbawieniu. Mieszkańcy Jerozolimy bowiem i ich przełożeni nie poznali Go i przez skazanie Go wypełnili słowa proroków, czytane w każdy szabat. Choć nie znaleźli nic, czym by zasługiwał na śmierć, zażądali od Piłata, aby został stracony. Kiedy zaś wykonali wszystko, co o Nim napisano, zdjęli Go z drzewa i złożyli w grobie. Lecz Bóg wzbudził Go z martwych. Przez wiele dni ukazywał się On tym, którzy razem z Nim przyszli z Galilei do Jerozolimy. Oni to teraz są Jego świadkami wobec ludu. I my głosimy wam dobrą nowinę, tę obietnicę, którą dał ojcom, że teraz Bóg wypełnił ją dzieciom ich przez wzbudzenie Jezusa.

Czytanie świętej Ewangelii według Mateusza, perykopa 5 (3, 1-11).

W owym czasie przyszedł Jan Chrzciciel głosząc na Pustyni Judzkiej i mówiąc: «Nawróćcie się, bo przybliżyło się królestwo niebieskie». Albowiem On jest tym, do którego odnosi się słowo wypowiedzieć przez Izajasza proroka

mówiącego: Głos wołającego na pustyni: Gotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki Jego! Sam zaś Jan miał odzienie swoje z sierści wielbłądziej i pas skórzany wokół bioder swoich, a jego pokarmem była szarańcza i miód polny. Wówczas wychodziła do niego Jerozolima oraz cała Judea i cała okolica nad Jordanem. I byli chrzczeni przez niego w Jordanie, wyznając grzechy swoje. A gdy ujrzał przychodzących do chrztu jego wielu faryzeuszów i saduceuszów, mówił im: «Plemię zmijowe, kto wam powiedział, jak uciec przed przyszłym gniewem? Wydajcie więc godny owoc nawrócenia, a nie myślcie, że możecie sobie mówić: „Abrahama mamy za ojca”. Mówię bowiem wam, że z tych kamieni może Bóg wzbudzić dzieci Abrahamowi. Już bowiem siekiera do korzenia drzew jest przyłożona. Każde więc drzewo, które nie wydaje dobrego owocu, będzie wycięte i w ogień wrzucone. Ja chrzczę was wodą dla nawrócenia, lecz Ten, który idzie po mnie, mocniejszy jest ode mnie; ja nie jestem godzien nosić Mu sandałów. On was chrzcić będzie Duchem Świętym i ogniem».

Także: Kieruj mymi krokami według słów Twoich, aby nie owoładnęło mną jakiegokolwiek zło. Wyzwól mnie od ludzkich oszczerstw, abym zachowywał przykazania Twoje. Oblicze Twoje rozjaśnij nad sługą Twoim i naucz mnie Twych przykazań. Niech moje usta napelniają się chwałą Twoją, Panie, niech wyśpiewam chwałę Twoją, przez cały dzień wspaniałość Twoją.

Trisagion. Po: Ojciec nasz, kapłan: Albowiem Twoje jest królestwo.

Kontakion, ton 4: Dzisiaj w strumieniach jordańskich był Pan, do Jana wołając: Nie lękaj się mnie ochrzcić, przyszedłem bowiem zbawić Adama, pierwszego stworzonego.

Panie, zmiłuj się (czterdzieści razy).

Chryste Boże, który w każdym czasie i w każdej godzinie, na niebie i na ziemi jesteś sławiony i wywyższany, wielce cierpliwy, wielce miłosierny i łaskawy, który kochasz sprawiedliwych i miłujesz grzeszników, który wszystko wzywasz do zbawienia ze względu na obiecane przyszłe dobra, sam, Panie, przyjmij nasze modlitwy w tej godzinie zanoszone do Ciebie i skieruj nasze życie na drogę Twych przykazań, uświęć nasze dusze, oczyść ciała, kieruj myślami i oczyść zamysły. Wybaw nas ze wszelkiego utrapienia, zła i chorób, otocz nas świętymi Twymi aniołami, abyśmy pod ich strażą i opieką osiągnęli jedność wiary i zrozumienie niedostępnej Twojej chwały, albowiem błogosławiony jesteś na wieki wieków. Amen.

Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Chwała, i teraz. Czcigodniejszą od Cherubinów i nieporównanie sławniejszą od Serafinów, któraś bez zmiany Boga Słowo zrodziła, Ciebie, prawdziwą Bogurodzicę wywyższamy.

W imię Pańskie pobłogosław, ojciec!

Kapłan: Boże, ulituj się nad nami i pobłogosław nas, rozjaśnij oblicze swoje nad nami i zmiłuj się nad nami.

Lektor: Amen.

Kapłan: Chryste, światłości prawdziwa, który oświecasz i uświęcasz każdego człowieka przychodzącego na ten świat, niechaj zajaśnieje nam światłość Twego oblicza, niech ujrzemy w niej niedostępną światłość, skieruj nasze stopy ku pełnieniu Twoich przykazań, dla modlitw Przczystej Twojej Matki i wszystkich Twoich świętych. Amen.

I zaczynamy trzecią godzinę: Przyjdźcie, pokłońmy się Królowi naszemu Bogu. Przyjdźcie, pokłońmy się i przypadnijmy do Chrystusa, Króla naszego i Boga. Przyjdźcie, pokłońmy się i przypadnijmy do samego Chrystusa, Króla i Boga naszego.

Psalm 28.

Przynoście Panu, synowie Boży, przynoście Panu młode baranki, przynoście Panu cześć i chwałę, przynoście Panu chwałę Jego imienia, pokłońcie się Panu na dziedzińcu Jego świątyni. Głos Pański ponad wodami, zagrział Bóg majestatu, Pan ponad wielkimi wodami. Głos Pański w mocy, głos Pański w dostojęństwie. Głos Pana łamiącego cedry i połamie Pan cedry Libanu, i zniszczy je jak cielca libańskiego, a umiłowany niczym syn jednorozca. Głos Pana krzesze płomień ognia. Głos Pana wstrząsa pustynią, Pan wstrząsa pustynią Kadesz. Głos Pański umacnia jelenie i ogałaca dąbrowy, i w Jego świątyni każdy mówi chwałę. Pan panuje nad potopem, Pan zasiądzie jako Król na wieki. Pan moc da swemu ludowi, Pan pobłogosławi swój lud pokojem.

Psalm 41.

Jak jeleń pragnie źródeł wód, tak dusza moja pragnie Ciebie, Boże. Dusza moja pragnie Boga Mocnego, Żywego. Kiedyż przyjdę i zjawię się przed obliczem Bożym? Łzy moje są mi chlebem we dnie i w nocy, gdy mówią mi każdego dnia: Gdzie jest Bóg twój? Wspominam o tym z wielkim rozrzewnieniem, jak chodziłem do miejsca Twojej chwały, aż do domu Bożego, wśród głosów radości i wyznania, w szumie tłumu świętującego. Czemu smutna jesteś, duszo moja, czemu drżysz we mnie? Miej nadzieję w Bogu, będziesz Go jeszcze sławić, zbawienie oblicza mojego i Bóg mój. We mnie samym dusza moja smuci się, dlatego wspominam Ciebie z ziemi Jordanu i Hermonu, z gór Misar. Otchłań przyzywa otchłań w głosie wodospadów swoich, wszystkie nawałnice i fale twoje przyszły na mnie. Za dnia zapowiada Pan miłosierdzie swoje, a nocą śpiewam Jemu pieśń, modlę się do Boga życia mego. Powiem Bogu: Obrońcą moim jesteś, dlaczego zapomniałeś o mnie? Dlaczego posępny chodzę, gdy trapi mnie wróg? Gdy kruszą się kości moje, drwią ze mnie wrogowie moi, gdy mówią do mnie przez cały dzień: Gdzie jest Bóg twój? Dlaczego smutna jesteś, duszo moja i czemu drżysz we mnie? Miej nadzieję w Bogu, bowiem będziesz Go wyznawał, zbawienie oblicza mojego i Bóg mój.

Psalm 50.

Zmiłuj się nade mną, Boże, w wielkim miłosierdziu Twoim, w ogromie łask Twoich oczyść nieprawość moją. Zupełnie obmyj mnie z nieprawości mojej i oczyść mnie z grzechu mego. Albowiem znam nieprawość moją i grzech mój zawsze jest przede mną. Tylko przeciw Tobie zgrzeszyłem i zło uczyniłem przed Tobą, niech usprawiedliwię się w słowach Twoich, i zwyciężę, gdy będziesz mnie sądził. Oto zrodzony jestem w nieprawościach i w grzechu

zrodziła mnie matka moja. Oto Ty kochasz prawdę, nieznaną i ukrytą mądrość Twoją okaż mi. Pokrop mnie hyzopem i oczyszczę się, obmyj mnie i wybieleję ponad śnieg. Uszom moim daj radość i wesele, rozradują się kości upokorzone. Odwróć oblicze Twoje od grzechów moich i wszystkie nieprawości moje oczyść. Serce czyste stwórz we mnie, Boże, i ducha prawego odnów w mym wnętrzu. Nie odrzucaj mnie od oblicza Twego i Ducha Twego Świętego nie odbieraj mi. Przywróć mi radość ze zbawienia Twego i duchem władczym umocnij mnie. Nauczę nieprawych dróg Twoich i niegodziwi nawrócą się do Ciebie. Wybaw mnie od krwi, Boże, Boże zbawienia mego, rozraduje się język mój w sprawiedliwości Twojej. Panie, wargi moje otwórz i usta moje będą głosić chwałę Twoją. Albowiem jeśli zapragnął byś ofiary, dałbym ją Tobie, ale Ty nie chcesz całopalenia. Ofiarą Bogu jest duch skruszony, serca skruszonego i pokornego Bóg nie odrzuci. Okaż, Panie, łaskawość Twoją Syjonowi i niech zostaną odbudowane mury jerozolimskie. Wtedy zechcesz przyjąć ofiarę sprawiedliwości, dary i całopalenia, wtedy złożą na ołtarzu Twym cielce.

Chwała, i teraz. Alleluja. Alleluja. Alleluja, chwała Tobie, Boże (trzy razy). Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Chwała. Troparion, ton 4: Zawróciła niegdyś rzeka Jordan, gdy płaszcz Eliasza wzniosł Elizeusz, i rozdzieliły się wody na dwie części, i była dla Elizeusza suchą mokra droga, na obraz zaiste chrztu, po której przechodzimy szybko biegnącą drogę życia: Chrystus zjawił się nad Jordanem uświęcić wody.

I teraz. Teotokion: Bogurodzico, Ty jesteś prawdziwą latoroślą, która zrodziła nam owoc żywota, do Ciebie modlimy się, módl się, Władczyni, z Apostołami i wszystkimi świętymi, aby zmiłowano się nad duszami naszymi.

Śpiewamy także troparion, ton 8: Drży teraz prawica Poprzednika i Chrzciciela i Proroka, najbardziej ze wszystkich czczonych proroka, gdy widzi Ciebie, Baranka Bożego, oczyszczającego świata zgrzeszenia i ogarnięty zapałem, woła: Nie śmiem dotknąć, Słowo, szczytu Twojej głowy, sam mnie uświęć i oświeć, Szczodry, Ty bowiem jestem Życiem i Światłością, i pokojem świata.

Stichos: Przeto wspominał Ciebie na ziemi jordańskiej i hermońskiej.

Ton 4: Trójca Bóg nasz siebie nam dzisiaj nierozdzielnie objawiła, bowiem Ojciec oczywistym świadectwem okazał swoją jedność z Synem, Duch zaś w postaci gołębiczy zstąpił z niebios, Syn przeczysty głowę swoją skłonił przez Poprzednikiem i przyjął chrzest, ludzkość wybawi z niewoli jako Przyjaciel człowieka.

Stichos: Ujrzały Ciebie wody, Boże, ujrzały Ciebie wody i ulękły się.

Ton 5: Panie, idący ku Jordanowi, chcąc być ochrzczonym w postaci człowieka, Dawco Życia, aby jako Łaskawy nas oszukanych oświecić, wybawiwszy nas z wszelkiej zasadzki i sieci węża, o czym świadczy Ojciec, Boży zaś Duch w postaci gołębiczy zatrzymał się przy Tobie, daj więc Go duszom naszym, Przyjacielu człowieka.

Prokimenon, ton 6: Ujrzały Ciebie wody, Boże,* ujrzały Ciebie wody i ulękły się. **Stichos:** Głosem moim do Pana wezwałem, głosem moim do Boga i wysłuchał mnie.

Czytanie Proroctwa Izajasza (1, 16-20).

Tak mówi Pan: Obmyjcie się i bądźcie czyści, usuńcie nieprawość z dusz waszych przed oczyma moimi, zaprzestańcie nieprawości waszych! Uczcie się dobrze czynić, przestrzegajcie Prawa, brońcie pokrzywdzonego, wymierzajcie sprawiedliwość sierocie, wstawiajcie się za wdową! Chodźcie więc i będziemy się prawować, mówi Pan. Choć wasze grzechy będą jak szkarłat, staną się białe jak śnieg, choć będą jak purpura, staną się białe jak wełna. Jeśli zechcecie być posłuszni i posłuchacie mnie, będziecie spożywać z dóbr ziemi. Lecz jeśli nie zechcecie i nie posłuchacie mnie, dosięgnie was miecz, bo usta Pańskie tak powiedziały.

Czytanie Dziejów Apostolskich, perykopa 42 (19, 1-8).

W owych dniach, gdy Apollos przebywał w Koryncie, obszedł Paweł wyżynne okolice i przyszedł do Efezu, a spotkawszy niektórych uczniów, rzekł do nich: Czy otrzymaliście Ducha Świętego, gdy uwierzyliście? A oni mu odpowiedzieli: Nawet nie słyszeliśmy, że jest Duch Święty. Wtedy rzekł im: Jak więc zostaliście ochrzczeni? A oni powiedzieli: Chrztem Janowym. Paweł zaś rzekł: Jan chrzczył chrztem pokajania i mówił ludowi, żeby uwierzyli w Tego, który przyjdzie po nim, to jest w Jezusa. A gdy to usłyszeli, zostali ochrzczeni w imię Pana Jezusa. I gdy Paweł włożył na nich ręce, zstąpił na nich Duch Święty i mówili językami, i prorokowali. Było zaś wszystkich tych mężów około dwunastu. Odtąd przez okres trzech miesięcy chodził do synagogi, prowadząc śmiało rozmowy i przekonując o Królestwie Bożym.

Czytanie świętej Ewangelii według Marka, perykopa 1 (1, 1-8).

Początek Ewangelii Jezusa Chrystusa, Syna Bożego. Jak jest napisane u Izajasza proroka: Oto Ja posyłam anioła mego przed obliczem Twoim, który przygotuje drogę Twoją przed Tobą. Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki Jego! Wystąpił Jan Chrzciciel na pustyni, głosząc chrzest nawrócenia na odpuszczenie grzechów. Ciągnęła do niego cała judzka kraina oraz wszyscy mieszkańcy Jerozolimy i wszyscy chrzczeni byli przez niego w rzece Jordan, wyznając grzechy swoje. Jan nosił odzienie z sierści wielbłądziej i pas skórzany wokół bioder, a żywił się szarańczą i miodem polnym. I głosił, mówiąc: «Idzie za mną mocniejszy ode mnie, któremu nie jestem godzien, schyliwszy się, rozwiązać rzemyk sandałów Jego. Ja chrzcilem was wodą, a On zaś będzie was chrzczyć Duchem Świętym».

Także: Pan Bóg błogosławiony, błogosławiony Pan z dnia na dzień, pospiesz ku nam Bóg zbawienia naszego, Bóg nasz, Bóg zbawiający.

Trisagion. Po: Ojciec nasz, kapłan: Albowiem Twoje jest królestwo.

Kontakion, ton 4: Dzisiaj w strumieniach jordańskich był Pan, do Jana wołając: Nie lękaj się mnie ochrzcić, przyszedłem bowiem zbawić Adama, pierwszego stworzonego.

Panie, zmiłuj się (czterdzieści razy).

Chryste Boże, który w każdym czasie i w każdej godzinie.

Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Chwała, i teraz. Czcigodniejszą od Cherubinów. W imię Pańskie pobłogosław, ojciec!

Kapłan: Panie Jezu Chryste, Boże nasz, dla modlitw świętych ojców naszych zmiłuj się nad nami.

Lektor: Amen.

Także modlitwa św. Makarego:

Władco, Boże, Ojcie wszechwładny, Panie Synu Jednorodzony, Jezu Chryste i Święty Duchu, jedno Bóstwo, jedna Mocy, zmiłuj się nade mną grzesznym i według Twoich wyroków zbaw mnie, niegodnego Twego służy, albowiem błogosławiony jesteś na wieki wieków. Amen.

Na trzeciej i szóstej godzinie diakon okadza tylko Ewangeliarz i ikony, przełożonego i chóry. I odmawiamy godzinę szóstą: Przyjdźcie, pokłońmy się Królowi naszemu Bogu. Przyjdźcie, pokłońmy się i przypadnijmy do Chrystusa, Króla naszego i Boga. Przyjdźcie, pokłońmy się i przypadnijmy do samego Chrystusa, Króla i Boga naszego.

Psalm 73.

Dlaczego, Boże, odrzuciłeś nas na zawsze? Czemu sroży się gniew Twój na owce pastwiska Twego? Pamiętaj o gromadce Twojej, którą dawno temu sobie nabyłeś. Wykupiłeś bowiem z niewoli dziedzictwo Twoje, górę Syjon, na której mieszkasz. Podnieś w końcu ręce Twoje przeciwko ich pysze, ileż wróg spustoszył w świątyni Twojej! Ryczeli wrogowie Twoi w miejscu Twych zgromadzeń, zatknęli sztandary swoje. Widać, jak podnoszą w górę siekiery, niby w gęstwinie leśnej. Już wszystkie jej bramy rąbią toporem i rozbijają młotami. Puścili z dymem świątynię Twoją, aż do gruntu splugawili przybytek imienia Twego. Pomyśleli sobie w sercu swoim: Zniszczmy ją od razu, spalmy w kraju wszystkie miejsca zgromadzeń Bożych. Nie widzimy godeł naszych, nie ma już proroka, a nikt spośród nich nie wie, jak długo? Jak długo, Boże, wróg będzie nam urągał? Czyż nieprzyjaciel wiecznie będzie bezcześcił imię Twoje? Dlaczego cofasz swoją rękę, a prawicę chowasz w zanadrzu? Wszak Ty, Boże, z dawna jesteś moim królem, Ty dokonujesz dzieł zbawienia pośrodku ziemi, Tyś mocą swoją umocnił morze, Ty zmiażdżyłeś głowy węzów w wodzie, Ty skruszyłeś głowę potwora, oddałeś go na pokarm ludom etiopskim. Ty sprawiłeś, że wytrysnęły źródła i potoki, Tyś osuszył rzeki potężne. Twój jest dzień i Twoja jest noc, Tyś ustanowił zorzę i słońce. Tyś ustalił wszystkie granice ziemi, Ty stworzyłeś wiosnę i żniwa. Pamiętaj o tym, Panie, że nieprzyjaciel nam urąga, a lud bezrozumny lży imię Twoje. Nie wydawaj dzikim zwierzętom duszy gołębiczy Twojej, nie zapominaj nigdy o życiu Twych ubogich. Pomnij na przymierze, gdyż mroczne zaułki ziemi pełne są gwałtu, niechaj uciśniony nie odchodzi ze wstydem! Ubogi i biedny niech wysławia imię Twoje! Powstań, Boże, broń sprawy Twojej, pomnij na zniewagę, którą co dzień wyrządza ci bezbożny. Nie zapomnij głosu tych, którzy modlą się do Ciebie, a pycha nienawidzących Ciebie zaginie.

Psalm 76.

Głosem moim wezwałem do Pana, głosem moim do Boga, i usłyszał mnie. W dniu mej niewoli szukam Pana, ręce moje są wyciągnięte w nocy i nie mdleje. Dusza moja nie chce przyjąć pocieszenia, gdy wspominam o Bogu, jęczę. Wspomniałem Boga i rozradowałem się, rozmyślałem i duch mój omdlewa.

Uprzedziłem strażę, oczy moje trzymam otwarte, nie mogłem mówić. Wspominam dni odległe, pamiętam o dawnych latach i pouczam się. Nocą rozmyślam w sercu i trwoży się mój duch. Czy Pan na wieki odrzuca i nigdy już nie okaże łaski? Czy na zawsze ustała łaska Jego? Czy na wieki cofnięta została obietnica Jego? Czy Bóg zapomniał litości, czy w gniewie stłumił miłosierdzie swoje? I rzekłem: Teraz zaczynam rozumieć, to odmiana prawicy Najwyższego. Wspomniałem dzieła Pańskie, zaiste wspominam Twoje dawne cuda. Pouczam się we wszystkich dziełach Twoich, rozważam wszystkie czyny Twoje. Boże, święta jest droga Twoja: Któryż bóg jest tak wielki jak Bóg nasz, Ty jesteś Bogiem, który czyni cuda. Okazałeś w ludzie sprawiedliwość Twoją. Wybawiłeś ramieniem Twoim lud Twój, synów Jakuba i Józefa. Ujrzały Ciebie wody, Boże, ujrzały Ciebie wody i ulekły się, zatrwożyły się otchłanie. Wielość szumu wód, głos wydały obłoki, bowiem strzały Twoje latają. Głos gromu Twego w kręgu niebios, błyskawice Twoja oświeciła świat, ziemia zadrżała i zatrzęsła się. W morzu droga Twoja i ścieżki Twoje w wielkich wodach, a śladów Twoich nie można poznać. Prowadziłeś jak owce lud Twój ręką Mojżesza i Aarona.

Psalm 90.

Żywy pod opieką Najwyższego, w cieniu Boga niebieskiego zamieszka. Rzecze Panu: Obrońcą moim jesteś i ucieczką, Bogiem moim, i mam w Nim nadzieję. Albowiem On wybawi cię z sieci myśliwego i od zgubnego słowa. Piórami swymi okryje cię i pod skrzydłami Jego skryjesz się, jako oręż otoczy cię prawda Jego. Nie ułękiesz się strachu nocnego, strzały lecące za dnia, zguby przechodzącej w mroku, napaści i biesa południa. Padnie u boku twego tysiąc i dziesięć tysięcy po prawicy twojej, ale do ciebie nie przybliży się. Zobaczysz własnymi oczyma i ujrzysz pomstę nad grzesznikami. Albowiem Ty, Panie, jesteś moją nadzieją, jako obrońcę wziąłem sobie Najwyższego. Zło nie przystąpi do ciebie i boleść nie przybliży się do ciała twego. Albowiem Aniołom swoim przykazał o tobie, aby cię strzegli na wszystkich drogach twoich. Na ręce wezmą ciebie, abyś nie potknął nogi swojej o kamień. Na żmiję i bazyliżka nastąpisz, będziesz deptał lwa i smoka. Albowiem we mnie ma nadzieję, więc zbawię go, osłonię go, albowiem poznał imię moje. Będzie wołał do mnie i usłyszę go, z nim jestem w utrapieniu, wyzwolę go i wysławię go. Nasycę go długimi dniami i objawię mu zbawienie moje.

Chwała, i teraz. Alleluja. Alleluja. Alleluja, chwała Tobie, Boże (trzy razy). Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Chwała. Troparion, ton 4: Zawróciła niegdyś rzeka Jordan, gdy płaszcz Eliasza wzniosł Elizeusz, i rozdzieliły się wody na dwie części, i była dla Elizeusza suchą mokra droga, na obraz zaiste chrztu, po której przechodzimy szybko biegnącą drogę życia: Chrystus zjawił się nad Jordanem uświęcić wody.

I teraz. Teotokion: Skoro nie mamy odwagi z powodu wielości grzechów naszych, Ty módl się do zrodzonego z Ciebie, Bogurodzico Dziewico, wiele bowiem może matczyzna prośba u łaskawości Władcy. Nie odrzucaj modlitw

grzeszników, Najczystsza, albowiem miłosiernym jest i mogącym zbawić Ten, który zechciał za nas cierpieć.

Także stichera, ton 8: Tak mówi Pan do Jana: Proroku, chodź mnie ochrzcić, który ciebie stworzyłem i oświecam łaską, i oczyszczam wszystkich. Dotknij się mego Bożego szczytu głowy i nie lękaj się. Wszystko pozostałe porzuć teraz, bowiem przyszedłem spełnić wszelką sprawiedliwość. Ty zaś wcale nie lękaj się, bowiem kryjącego się w wodach wroga, księcia ciemności, chcę zgubić, wybawiając teraz świat z jego sieci, dając jako Przyjaciel człowieka życie wieczne.

Stichos: **Przeto wspominam Ciebie na ziemi jordańskiej i hermońskiej.**

Ton 6: Dzisiaj proroctwo psalmów zmierza do kresu, morze bowiem, rzekł, ujrzało i uciekło, Jordan cofnął wody swoje od oblicza Twego, od oblicza Boga Jakuba, który przyszedł od sługi przyjął chrzest, abyśmy i my obmyli się z nieczystości bałwochwalstwa i przez to zostały oświecone dusze nasze.

Stichos: **Ujrzały Ciebie wody, Boże, ujrzały Ciebie wody i ulękły się.**

Ton 5: Dlaczego cofasz swoje wody, o Jordanie? Dlaczego ciągniesz do tyłu swoje strumienie, co nie jest dla ciebie naturalne? Nie mogę znieść, rzecze, ognia mnie pożerającego, zadziwiłem się i uląłem skrajnego wyniszczenia, dla mnie nie jest czymś zwykłym umywanie Czystego, nie nawykłem wycierać Bezgrzesznego, a oczyszczam zabrudzone naczynia, ciernie uczy mnie spalać grzechów chrzczony we mnie Chrystus, Jan świadczy o głosie Słowa, wołając: Oto Baranek Boży, który wziął grzechy świata, to Jemu wierni zawołajmy: Przyszedłeś, Boże, na nasze zbawienie, chwała Tobie.

Prokimenon, ton 4: **W morzu droga Twoja* i ścieżki Twoje w wodach wielkich. Stichos:** **Głos gromu Twego w kręgu niebios.**

Czytanie Proroctwa Izajasza (12, 3-6).

Tak mówi Pan: Z weselem zacerpnijcie wodę ze źródeł zbawienia i powiedzcie jeszcze w owym dniu: Chwalcie Pana i wzywajcie Jego imienia, głoscie Jego dzieła między narodami, pamiętajcie, że wspaniałe jest imię Jego. Śpiewajcie imieniu Pana, bo uczynił rzeczy wielkie, ogłoście to po całej ziemi. Radujcie się i weselcie, mieszkańcy Syjonu, bo wielki jest pośród ciebie święty Izraela.

Czytanie Listu świętego Pawła Apostoła do Rzymian, perykopa (6, 3-11).

Bracia, my wszyscy, ochrzczeni w Chrystusa Jezusa, w śmierć Jego zostaliśmy ochrzczeni. Pogrzebani więc jesteśmy wraz z Nim przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus wskrzeszony został z martwych przez chwałę Ojca, tak i my nowe życie prowadzili. Jeśli bowiem wrośliśmy w podobieństwo Jego śmierci, wrośniemy również w podobieństwo Jego zmartwychwstania. Wiedząc to, że nasz stary człowiek został wespół z Nim ukrzyżowany, aby grzeszne ciało zostało unicestwione, byśmy już nadal nie służyli grzechowi. Kto bowiem umarł, uwolniony jest od grzechu. Jeśli więc umarliśmy z Chrystusem, wierzymy, że też z Nim żyć będziemy. Wiedząc, że powstawszy z martwych więcej już nie umiera, śmierć nad nim już nie panuje. Umarłszy bowiem, dla grzechu raz na zawsze umarł, a żyjąc, żyje dla Boga. Podobnie i wy uważajcie

siebie za umarłych dla grzechu, a za żyjących dla Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Czytanie świętej Ewangelii według Marka, perykopa 2 (1, 9-11).

W owym czasie przyszedł Jezus z Nazaretu w Galilei i został przez Jana ochrzczony w Jordanie. W chwili gdy wychodził z wody, ujrzał rozwierające się niebiosy i Ducha jak gołębicę zstępującego na siebie. A z nieba rozległ się głos: «Tyś jest Syn mój umiłowany, w którym mam upodobanie».

Także: Niech szybko uprzedzą nas łaski Twoje, Panie, albowiem wyniszczeni jesteśmy bardzo. Pomóż nam, Boże, Zbawco nasz, ze względu na chwałę imienia Twego. Panie, wybaw nas i oczyść grzechy nasze dla imienia Twego.

Trisagion. Po: Ojciec nasz, kapłan: Albowiem Twoje jest królestwo.

Kontakion, ton 4: Dzisiaj w strumieniach jordańskich był Pan, do Jana wołając: Nie lękaj się mnie ochrzcić, przyszedłem bowiem zbawić Adama, pierwszego stworzonego.

Panie, zmiłuj się (czterdzieści razy).

Chryście Boże, który w każdym czasie i w każdej godzinie.

Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Chwała, i teraz. Czcigodniejszą od Cherubinów. W imię Pańskie pobłogosław, ojciec!

Kapłan: Panie Jezu Chryste, Boże nasz, dla modlitw świętych ojców naszych zmiłuj się nad nami.

Lektor: Amen.

Także modlitwa św. Bazylego Wielkiego:

Boże i Panie mocy, i wszystkich stworzeń Stwórco, który ze swego bezprzykładnego miłosierdzia posłałeś na zbawienie naszego rodzaju Jednorodzonego Twego Syna, Pana naszego Jezusa Chrystusa, i poprzez czcigodny Jego krzyż zniszczyłeś rękopis z zapisem naszych grzechów, i zwyciężyłeś tym władzę i panowania ciemności, sam Władco, Przyjacielu człowieka, przyjmij i od nas grzesznych te dziękczynne i błagalne modlitwy, i wybaw nas od wszelkich zgubnych i mrocznych grzechów oraz szukających naszej zguby widzialnych i niewidzialnych wrogów. Daj naszym ciałom bojaźń przed Tobą i nie skieruj naszych serc ku słowom lub myślom złym, ale zwiąż nasze dusze Twoją miłością. Daj, abyśmy na Ciebie zawsze patrzyli i przez Ciebie kierowani światłością, widząc Twoją niewidzialną i niedostępną światłość, nieustannie zanosili Tobie wyznanie i dziękczynienie, Przedwiecznemu Ojcu, z Jednorodzonym Twoim Synem, i z Najświętszym, i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Także godzina dziewiąta: Przyjdźcie, pokłońmy się Królowi naszemu Bogu. Przyjdźcie, pokłońmy się i przypadnijmy do Chrystusa, Króla naszego i Boga. Przyjdźcie, pokłońmy się i przypadnijmy do samego Chrystusa, Króla i Boga naszego.

Psalm 93.

Pan zakrólował, w majestat się przyoblekł, obleczony jest Pan w moc i przepasał się, i utwierdził wszechświat, iż się nie zachwieje. Twój tron

przygotowany jest od owego czasu, Tyś jest od wieczności. Podniosły rzeki, Panie, podniosły rzeki głosy swoje, cofną rzeki swoje nawalności dla głosu wielkich wód. Przedziwne są nawalnice morza, przedziwny na wysokościach jest Pan. Świadcstwa Twoje ze wszech miar godne są wiary, Domowi Twemu, Panie, przystoi świętość po wszystkie dni.

Psalm 113.

Gdy Izrael wychodził z Egiptu, dom Jakuba spośród obcego ludu, stał się Juda Jego świętością, Izrael Jego królestwem. Morze widziało to i uciekło, Jordan zawrócił wstecz. Góry podskakiwały jak barany, a pagórki jak jagnięta. Cóż ci jest, morze, że uciekłoś, i tobie Jordanie, że cofasz się do tyłu? Czemu, góry, skaczecie jak barany, i pagórki jak jagnięta? Zadrzyj, ziemio, przed obliczem Pana, przed obliczem Boga Jakuba, On zmienia skałę w jezioro, krzemień w źródła wód. Nie nam, Panie, nie nam, ale imieniu Twemu daj chwałę, dla łaski Twojej, dla wierności Twojej. Dlaczego mają mówić narody: Gdzie jest ich Bóg? Bóg nasz jest w niebie, czyni wszystko, co zechce. Bożki pogan to srebro i złoto, są dziełem rąk ludzkich, mają usta, a nie mówią, mają oczy, a nie widzą, mają uszy, a nie słyszą, mają nozdrza, a nie wąchają, mają ręce, a nie dotykają, mają nogi, a nie chodzą, nie wydają głosu krtanią swoją. Niech będą im podobni twórcy ich, wszyscy, którzy im ufają. Niech dom Izraela ma nadzieję w Panu, On jest ich pomocą i obrońcą. Niech dom Aarona ma nadzieję w Panu, On jest ich pomocą i obrońcą. Wy, którzy się lękacie Pana, ufajcie Panu, On jest waszą pomocą i obrońcą. Pan pamięta o nas, będzie nam błogosławił, błogosławiony jest dom Izraela, błogosławiony jest dom Aarona. Będzie błogosławił tym, którzy się Go lękają, małym, jak i wielkim. Niech Pan was rozmnoży, który uczynił niebo i ziemię. Niebiosa są niebiosami Pana, a ziemię dał synom ludzkim. Nie martwi sławią Ciebie, Panie, ani wszyscy, którzy zstępują do otchłani, ale my, żywi, błogosławimy Pana odtąd i na wieki.

Psalm 85.

Nakłoń ucha Twego i usłysz mnie, bom jest ubogi i nędzny. Zachowaj duszę moją, bom jest pobożny. Wybaw, Boże, sługę swego, który ufa Tobie. Zmiłuj się nade mną, Panie, bo cały dzień wołam do Ciebie. Rozwesel duszę sługi Twego, bowiem do Ciebie, Panie, podnoszą duszę moją. Ty bowiem, Panie, jesteś dobry i łagodny, i wielce miłosierny dla wszystkich, którzy Ciebie wzywają. Zważ, Panie, na modlitwę moją i wysłuchaj głosu modlitwy mojej. W dniu niedoli mojej wezwałem do Ciebie, bo mnie wysłuchujesz. Nie ma równego Tobie wśród bogów, Panie, nie ma takiego dzieła, jak Twoje. Wszystkie narody, któryś Ty stworzył, przyjdą i pokłonią się przed Tobą, Panie, i wysławią imię Twoje. Albowiem wielki jesteś Ty i czynisz cuda, Ty jesteś Bogiem jedynym. Skieruj mnie, Panie, na drogę Twoją, i pójdę w sprawiedliwości Twojej, niech rozweseli się serce moje w bojaźni imienia Twego. Będę Ciebie wyznawał, Panie, Boże mój, całym sercem moim, i wysławię imię Twoje na wieki. Albowiem miłosierdzie Twoje wielkie jest dla mnie i wybawiłeś duszę moją z głębi otchłani. Boże, przestępcy powstali

przeciwko mnie i tłum gwałtowników szuka duszy mojej, i nie mają Ciebie przed oczyma swymi. Ty zaś, Panie Boże mój, szczodry i miłosierny, wielce cierpliwy i łaskawy, wejrzyj na mnie i zmiłuj się nade mną. Udziel mocy swojej dziecku Twemu i zbaw syna służebnicy Twojej. Daj mi znak, że jesteś przychylny, i niech zobaczą ci, którzy mnie nienawidzą, niech się zawstydzą, albowiem Ty, Panie, pomogłeś mi i pocieszyłeś mnie.

Chwała, i teraz. Alleluja. Alleluja. Alleluja, chwała Tobie, Boże (trzy razy). Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Chwała. Troparion, ton 4: Zawróciła niegdyś rzeka Jordan, gdy płaszcz Eliasza wzniosł Elizeusz, i rozdzieliły się wody na dwie części, i była dla Elizeusza suchą mokra droga, na obraz zaiste chrztu, po której przechodzimy szybko biegnącą drogę życia: Chrystus zjawił się nad Jordanem uświęcić wody.

I teraz. Teotokion: Ty, który dla nas zrodziłeś się z Dziewicy i przecierpiałeś ukrzyżowanie, Dobry, śmiercią zrzuciłeś śmierć i okazałeś zmartwychwstanie jako Bóg, nie odrzucaj nas, których stworzyłeś swoją ręką, okaż łaskawie Twą przyjaźń dla człowieka, przyjmij Tę, która Ciebie zrodziła, Bogurodnicę, modlącą się za nami, i zbaw, Zbawco nasz, ludzi zrozpaczonych.

Także troparion, ton 7: Lęk ogarniał tych, którzy Stwórcę niebios i ziemi widzieli obnażonego w rzece, i przyjmującego od służby chrzest za zbawienie nasze, jako sługa. Zastępy aniołów dziwiły się z bojaźnią i radością, z którymi kłaniamy się Tobie, Zbawco nasz, Panie.

Stichos: Przeto wspominam Ciebie na ziemi jordańskiej i hermońskiej.

Ton 2: Gdy Poprzednik ujrzał idącego ku sobie Pana Chwały, zawołał: To On przyszedł wybawić świat ze zniszczenia! To On wybawia nas z utrapień! To On odpuszczenie grzechów daje jako Bóg na ziemi. Przyszedł do nas od czystej Matki i ze sług czyni synów Bożych, ciemność ludzką oświeca wodą Bożego chrztu, po to przyszedł, więc oddajmy Mu chwałę z Ojcem i ze Świętym Duchem.

Stichos: Ujrzały Ciebie wody, Boże, ujrzały Ciebie wody i ulękły się.

Ton 5: Rękę Twoją, która dotknęła przeczystej głowy Władcy, a z nią i palec, którym nam Go pokazałeś, podnieś za nas ku Niemu, Chrzcicielu, gdyż masz wiele odwagi, jako największy z proroków, który dałeś o Nim świadectwo. Oczy zaś Twoje, które widziały Najświętszego Ducha w postaci gołębicę zstępującego, te oczy podnieś ku Niemu, Chrzcicielu, pomódl się za nami i przyjdź, stań z nami, rozpocznij śpiew i zacznij uroczystość.

Na dziewiątej godzinie diakon okadza całą świątynię.

Prokimenon, ton 3: Pan oświeceniem moim i Zbawcą moim,* kogóż mam się lękać?

Stichos: Pan jest obrońcą życia mego, kogóż się przestraszę?

Czytanie Proroctwa Izajasza (49, 8-15).

Tak mówi Pan: W czasie łaski wysłuchałem Ciebie i w dniu zbawienia pomogłem ci. Stworzyłem ciebie i ustanowiłem pośrednikiem przymierza pogan, abyś urządził ziemię i odziedziczył dziedzictwo pustyni. Abyś rzekł do będących w więzach: Wyjdźcie! A do będących w ciemności: Pokażcie się! Na wszystkich drogach będą się paść, i na wszystkich ścieżkach. Nie będą łaknąć, ani nie porazi ich zmęczenie, ani słońce, bo Ten, który ich miłuje, pocieszy ich, i

przeprowadzi ich do źródeł wód. Poprzez wysoką górę będzie biegła ich droga, przez każdą ścieżkę ich pastwiska. A ci przyjdą z daleka, jedni z północy i od morza, inni zaś z ziemi perskiej. Niech radośnie śpiewają niebiosy i niech raduje się ziemia, niech góry rozbrzmiewają weselem i pagórki sprawiedliwością, albowiem zmiłował się Bóg nad ludem swoim i pocieszył pokornych ludzi. A jednak Syjon mówi: Pan mnie opuścił i Bóg zapomniał o mnie. Czy kobieta może zapomnieć o swoim niemowlęciu? Czyż nie ulituje się nad dziećciem swego łona? A choćby nawet i one zapomniały, to ja nie zapomnę ciebie, mówi Pan.

Czytanie Listu świętego Pawła Apostoła do Tytusa, perykopa 202 (2, 11-14; 3, 4-7).

Dziecię Tytusie, objawiła się łaska Boża, zbawienna dla wszystkich ludzi, nauczając nas, abyśmy wyrzekli się bezbożności i światowych pożądliwości, i na tym doczesnym świecie wstrzeźliwie, sprawiedliwie i pobożnie żyli, oczekując błogosławionej nadziei i objawienia chwały wielkiego Boga i Zbawiciela naszego, Chrystusa Jezusa, który dał samego siebie za nas, aby nas wykupić od wszelkiej nieprawości i oczyścić sobie lud na własność, gorliwy w dobrych uczynkach. Gdy się objawiła dobroć i miłość do ludzi Zbawiciela naszego, Boga, zbawił nas nie dla uczynków sprawiedliwości, które spełniliśmy, lecz dla miłosierdzia swego przez kąpiel odrodzenia oraz odnowienie przez Ducha Świętego, którego wylał na nas obficie przez Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego, abyśmy usprawiedliwieni łaską Jego stali się dziedzicami żywota wiecznego.

Czytanie świętej Ewangelii według Mateusza, perykopa 6 (3, 13-17).

W owym czasie przyszedł Jezus z Galilei nad Jordan, do Jana, żeby przyjąć chrzest od niego. Lecz Jan powstrzymywał Go, mówiąc: «Ja potrzebuję chrztu od Ciebie, a Ty przychodzisz do mnie?» A Jezus odpowiadając rzekł do niego: «Ustąp teraz, bo tak godzi się nam wypełnić wszelką sprawiedliwość». Wtedy Mu ustąpił. A gdy Jezus został ochrzczony, natychmiast wyszedł z wody. A oto otworzyły Mu się niebiosy i ujrzał Ducha Bożego zstępującego jak gołębicę i przychodzącego na Niego. A głos z nieba mówił: «Ten jest Syn mój umiłowany, którego sobie upodobałem».

Także: Nie odrzucaj nas do końca, dla imienia Twego, i nie zrywaj przymierza Twego, nie zapominaj o miłosierdziu swoim dla nas, ze względu na Abrahama umiłowanego Twego i na Izaaka, sługę Twego, i Izraela, świętego Twego.

Trisagion. Po: Ojciec nasz, kapłan: Albowiem Twoje jest królestwo.

Kontakion, ton 4: Dzisiaj w strumieniach jordańskich był Pan, do Jana wołając: Nie lękaj się mnie ochrzcić, przyszedłem bowiem zbawić Adama, pierwszego stworzonego.

Panie, zmiłuj się (czterdzieści razy).

Chryste Boże, który w każdym czasie i w każdej godzinie.

Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Chwała, i teraz. Czcigodniejszą od Cherubinów. W imię Pańskie pobłogosław, ojciec!

Kapłan: Boże, ulituj się nad nami i pobłogosław nas, rozjaśnij oblicze swoje nad nami i zmiłuj się nad nami.

Lektor: Amen.

Także modlitwa św. Bazylego Wielkiego:

Władco, Panie Jezu Chryste, Boże nasz, wielce cierpliwy dla naszych grzechów, który przywiodłeś nas aż do tej godziny, w której wisząc na życiodajnym drzewie otworzyłeś dobremu łotrowi bramy raju i śmiercią zniszczyłeś śmierć, oczyść nas, grzeszne i niegodne Twoje sługi, bowiem zgrzeszyliśmy i uczyniliśmy nieprawość, i nie jesteśmy godni podnieść naszych oczu i spoglądać na wysokości niebieskie, gdyż porzuciliśmy drogę Twojej sprawiedliwości i chodziliśmy według woli naszych serc. Jednakże błagamy Twoje niezmierzone miłosierdzie: oszczędź nas, Panie, według obfitości miłosierdzia Twego, i zbaw nas, ze względu na święte imię Twoje, gdyż dni nasze giną w marności. Zabierz nas z rąk nieprzyjaciół i daruj nam nasze grzechy, umartw nasze ciała, abyśmy porzucili starego człowieka i przyoblekli się w nowego, i żyli dla Ciebie, naszego Władcy i Łaskawcy. Obyśmy naśladowując Twoje nakazy osiągnęli wieczny pokój, w mieszkaniach wszystkich tych, którzy osiągnęli szczęśliwość. Albowiem Ty jesteś prawdziwą radością i weselem miłujących Ciebie, Chryste Boże nasz, i Tobie chwałę oddajemy z Ojcem Twoim niemającym początku, i z Najświętszym i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Także Psalm 102.

Błogosław, duszo moja, Pana, i całe wnętrze moje święte imię Jego. Błogosław, duszo moja, Pana, i nie zapominaj o wszystkich dobrodziejstwach Jego. Który oczyszcza wszystkie nieprawości twoje, leczy wszystkie choroby twoje. Który wybawia od zagłady życie twoje, koronuje ciebie łaską i zmiłowaniem, nasyca dobrami pragnienie twoje, odnowi się jak orła młodość twoja. Pan czyni miłosierdzie i sąd wszystkim uciśnionym. Pokazał drogi swoje Mojżeszowi, synom Izraela zamiary swoje. Szczodry i litościwy jest Pan, wielce cierpliwy i wielce łaskawy. Nie na zawsze jest zagniewany, nie na wieki chowa urazę. Nie wedle nieprawości naszych świadczy nam i nie wedle grzechów naszych odpłaca nam. Albowiem jak niebioso wysoko nad ziemią, tak umocnił Pan miłosierdzie swoje nad tymi, którzy się Go boją. Jak daleko wschód od zachodu, tak oddalił od nas nieprawości nasze. Jak lituje się ojciec nad synami, tak lituje się Pan nad tymi, którzy się Go boją. Albowiem On zna stworzenie swoje, pamięta, że jesteśmy prochem. Dni człowieka jak trawa, jak kwiat polny okwita. Albowiem wiatr przejdzie po nim i nie będzie go, i nie pozna już miejsca swego. Ale miłosierdzie Pańskie od wieków i na wieki nad tymi, którzy się Go boją. I sprawiedliwość Jego nad synami synów, nad tymi, którzy chronią przymierze Jego i pamiętają o przykazaniach Jego, aby je pełnić. Pan w niebiosach utwierdził tron swój, a królowanie Jego wszystkim włada. Błogosławcie Pana, wszyscy aniołowie Jego, możni potęgą, pełniący rozkazy Jego, słuchający głosu słów Jego. Błogosławcie Pana wszystkie moce Jego,

słudzy Jego, pełniący wolę Jego. Błogosławcie Pana, wszystkie dzieła Jego, na każdym miejscu panowania Jego. Błogosław, duszo moja, Pana. Na każdym miejscu panowania Jego, błogosław, duszo moja, Pana.

Chwała. Psalm 145: Chwal, duszo moja, Pana, chwalić będę Pana w życiu moim, śpiewam Bogu memu, dopóki żyć będę. Nie pokładajcie nadziei w księżętach, ani w synach ludzkich, w których nie ma zbawienia. Opuści go duch i powróci do ziemi swojej, w tym dniu zginę wszystkie jego zamysły. Błogosławiony, któremu Bóg Jakuba jest pomocnikiem jego, nadzieja jego na Pana Boga swego, który stworzył niebo i ziemię, morze, i wszystko, co w nim jest. Dochowuje wierności na wieki, czyni sprawiedliwość skrzywdzonym, daje pokarm głodnym. Pan oswobadza więźniów, Pan daje mądrość ślepym, Pan podnosi zgnębionych, Pan kocha sprawiedliwych. Pan chroni przychodniów, sierotę i wdowę przyjmuje, a droga grzeszników zginie. Zakrólował Pan na wiek, Bóg twój, Syjonie, z pokolenia na pokolenie.

I teraz. Jednorodzony Synu i Słowo Boże, Ty będąc nieśmiertelnym zechciałeś dla naszego zbawienia wcielić się w świętą Bogurodnicę i zawsze Dziewicę Marię, bez zmiany stałeś się człowiekiem, ukrzyżowany zostałeś Chryste Boże, śmiercią zdeptałeś śmierć, Tyś Jeden z Trójcy Świętej, współsławiony z Ojcem i Świętym Duchem, zbaw nas!

Czytamy też Błogosławieństwa:

W Królestwie Twoim wspomnij nas, Panie, gdy przyjdiesz w Królestwie Twoim.

Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem ich jest Królestwo Niebieskie.

Błogosławieni, którzy się smucą, oni będą pocieszeni.

Błogosławieni cisi, albowiem oni posiadają ziemię.

Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni.

Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią.

Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą.

Błogosławieni pokój czyniący, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem ich jest Królestwo Niebieskie.

Błogosławieni jesteście, gdy wam złorzeczyć będą i prześladować was i kłamliwie mówić na was wszelkie zło ze względu na mnie.

Radujcie się i weselcie się, albowiem zapłata wasza obfita jest na niebiosach.

Chwała, i teraz. Wspomnij nas, Panie, gdy przyjdiesz w królestwie Twoim.

Wspomnij nas, Władco, gdy przyjdiesz w królestwie Twoim.

Wspomnij nas, Święty, gdy przyjdiesz w królestwie Twoim.

Chór niebieski śpiewa Tobie i mówi: Święty, Święty, Święty Pan Sabaoth, pełne jest niebo i ziemia chwały Twojej.

Stichos: Przystąpcie do mnie i zostaniecie oświeceni, a oblicza wasze nie zazną wstydu.

Chór niebieski śpiewa Tobie i mówi: Święty, Święty, Święty Pan Sabaot, pełne jest niebo i ziemia chwały Twojej.

Chwała. Chór świętych aniołów i archaniołów ze wszystkimi mocami niebios śpiewa Tobie i mówi: Święty, Święty, Święty Pan Sabaot, pełne jest niebo i ziemia chwały Twojej.

I teraz. Wyznanie Wiary Prawosławnej I Soboru.

[Jeśli jest Liturgia, to tutaj Wyznania nie odmawiamy, a po I teraz mówimy **Zapomnij, odrzuć...**]

Wierzę w jednego Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi, wszystkich rzeczy widzialnych i niewidzialnych, i w jednego Pana Jezusa Chrystusa, Syna Bożego Jednorodzonego, który z Ojca jest zrodzony przed wszystkimi wiekami. Światłość ze Światłości, Bóg prawdziwy z Boga prawdziwego, zrodzony, a nie stworzony, współistotny Ojcu, przez Którego wszystko się stało. Który dla nas, ludzi, i dla naszego zbawienia zstąpił z nieba i wcielił się z Ducha Świętego, i Marii Dziewicy, i stał się człowiekiem. Ukrzyżowany zaś za nas pod Poncjuszem Piłatem, umęczony i pogrzebany. I zmartwychwstał w trzeci dzień według Pisma. Który wstąpił na niebiosa, siedzi po prawicy Ojca. I znowu przyjdzie w chwale sądzić żywych i umarłych, którego królestwa nie będzie końca.

II Soboru.

I w Ducha Świętego, Pana, Ożywiciela, który z Ojca jest wyłoniony, któremu wspólnie z Ojcem i Synem oddawany jest pokłon i chwała, który mówił przez proroków. W jeden, święty, powszechny i apostołski Kościół. Wyznaję jeden chrzest na odpuszczenie grzechów. Oczekuję zmartwychwstania umarłych, i życia przyszłego wieku. Amen.

Modlitwa:

Zapomnij, odrzuć, przebacz, Panie, grzechy nasze dobrowolne i mimowolne, popełnione czynem i słowem, świadome i nieświadome, za dnia i w nocy, w rozumie i w myślach, wszystkie nam przebacz, jako Dobry i Przyjaciel człowieka.

Następnie mówimy Ojcie nasz.

Kontakion, ton 4: Dzisiaj w strumieniach jordańskich był Pan, do Jana wołając: Nie lękaj się mnie ochrzcić, przyszedłem bowiem zbawić Adama, pierwszego stworzonego.

Panie, zmiłuj się (czterdzieści razy). I modlitwa:

Najświętsza Trójco, Jednoistotna Władzo, niepodzielne Królestwo, Sprawczyni wszystkich dóbr, zatroszcz się o mnie grzesznego, umocnij, poucz moje serce i zabierz ode mnie wszelką mą nieczystość, oświeć moją myśl, abym nieustannie sławił, śpiewał, kłaniał się i mówił: Jeden Święty, jeden Pan, Jezus Chrystus, ku chwale Boga Ojca. Amen.

Jeśli jest Liturgia, mówimy tutaj: Zaprawdę godne to jest i rozesłanie.

Jeśli nie ma Liturgii, mówimy tutaj: Niech imię Pańskie będzie błogosławione, teraz i na wieki (trzy razy). Chwała, i teraz.

Psalm 33.

Błogosławić będę Pana w każdym czasie, chwała Jego niech zawsze będzie na ustach moich. Dusza moja będzie się chlubić Panem, niech słuchają pokorni i weselą się. Wywyższajcie Pana wraz ze mną. Szukałem Pana i usłyszał mnie, i z wszystkich moich kłopotów wybawił mnie. Przystąpcie do Niego i oświećcie się, a oblicza wasze nie zazną wstydu. Oto ubogi zawołał i Pan go usłyszał, i wybawi go z wszystkich jego trosk. Anioł Pański zakłada obóz wokół tych, którzy się Go boją i wybawi ich. Skosztujcie i zobaczcie, że dobry jest Pan. Błogosławiony mąż, który w Nim ma nadzieję. Lękajcie się Boga wszyscy święci Jego, bowiem niczego nie zabraknie tym, którzy się Go boją. Bogaci zubożeli i poczuli głód, a poszukującym Pana nie zabraknie żadnego dobra. Przyjdźcie, dzieci, posłuchajcie mnie, nauczę was bojaźni Pańskiej. Jakim ma być człowiek, który kocha życie, który lubi oglądać dobre dni? Strzeż języka swego od zła i niech usta twoje nie mówią fałszu. Odwróć się od zła i czyń dobro, szukaj pokoju i ubiegaj się o pokój! Oczy Pańskie patrzą na sprawiedliwych, a uszy Jego zważają na ich modlitwę, oblicze Pańskie jest zwrócone przeciwko złoczyńcom, aby wytracić z ziemi pamięć o nich. Wezwali sprawiedliwi i Pan ich usłyszał, wybawi ich ze wszystkich ich udręk. Bliski jest Pan tym, którzy są skruszonego serca i zbawi pokornych duchem. Wiele nieszczęść spotyka sprawiedliwego, ale Pan wybawi go ze wszystkich. Pan strzeże wszystkich ich kości, ani jedna z nich nie zostanie skruszona. Śmierć grzeszników jest okrutna, a ci, którzy nienawidzą sprawiedliwego, poniosą karę. Pan wybawi dusze sług swoich, i nie będą ukarani ci, którzy w Nim mają nadzieję.

Także **Zaprawdę godne to jest**, i rozesłanie.

Rozchodzimy się do godzin wieczornych. Nieszpory bywają z Liturgią Bazylego Wielkiego w swoim czasie.

Niech będzie wiadomym: Jeśli wigilia Objawienia wypadnie w sobotę lub niedzielę, nie ma postu. Tropariony godzin królewskich z czytaniem nie są śpiewane w sobotę i niedzielę, ale śpiewamy godziny królewskie wcześniej w piątek, zgodnie ze zwyczajem, jak to ukazano, odmawiamy także Psalm 33 i mówimy rozesłanie. W tym dniu spożywamy ser i jajka. Jeśli wigilia będzie w sobotę: Prokimenon, Alleluja i koinonikon dnia, Apostoł i Ewangelię soboty przed Objawieniem. Po **Szczególnie za najświętszą** śpiewamy **Zaprawdę godne to jest**. Jeśli natomiast wigilia Objawienia wypadnie w niedzielę: Prokimenon, Alleluja, Ewangelia i koinonikon niedzieli przed Objawieniem, a po **Szczególnie za najświętszą** śpiewamy **Zaprawdę godne to jest**. Po rozesłaniu Liturgii spożywamy antidoron i pijemy po jednej czaszy wina. W pełni jemy dopiero po rozesłaniu nieszporów, z olejem, natomiast sera i jajek nie odważymy się tknąć.

Niech będzie wiadomym: Jeśli święto Objawienia wypadnie w niedzielę, to nic nie śpiewamy z tekstów niedzieli, a jedynie cały obrzęd święta: wieczorem i rano, i na Liturgii.

NIESZPORY I LITURGIA ŚW. BAZYELGO WIELKIEGO.

O godzinie piątej dnia uderzamy w wielki dzwon, a potem we wszystkie. Gdy zbierzemy się w świątyni, zaczynamy nieszpory i śpiewamy zwykły psalm. Także ektenia wielka i po ektenii, jeśli jest to sobota, to recytujemy **Błogosławiony mąż**, całą kazykę. Jeśli zaś jest to niedziela, to śpiewamy pierwszą antyfonę. W inne natomiast dni recytacji nie ma, a od razu śpiewamy **Panie, wołam do Ciebie**, ton 2. Kapłan natomiast odprawia proskomidię. Diakon okadza cerkiew zgodnie ze zwyczajem, a my śpiewamy stichery święta:

Isomelosy Jana Mnicha. Ton 2:

Oświeciciela naszego, który oświeca każdego człowieka, widział Poprzednik, gdy przyszedł prosić o chrzest, raduje się w duszy i drży jego ręka, wskazuje na Niego i mówi ludziom: To Ten wybawi Izraela, wyzwoli nas ze zniszczenia. O, bezgrzeszny Chryste Boże nasz, chwała Tobie!

Widząc Zbawiciela naszego chrzczonego przez sługę, o czym zaświadczył Duch, ulękły się zastępy anielskie, głos bowiem z niebios doszedł od Ojca: Ten, którego Poprzednik chrzci ręką, jest Synem moim umiłowanym, w którym mam upodobanie. Chryste Boże nasz, chwała Tobie!

Strumienie wód Jordanu przyjęły Ciebie, Źródło, i Pocieszyciel w postaci gołębiczy zstąpił. Pochyliła głowę Ten, który nachylił niebiosa i woła błoto do Stworzyciela: Cóż mi nakazujesz, który jesteś większy ode mnie? To ja potrzebuję Twego chrztu. O, bezgrzeszny Chryste Boże nasz, chwała Tobie!

Chcąc zbawić zbląkanego człowieka, zechciałeś przyjąć postać sługi, spodobało się bowiem Tobie, Władcy i Bogu, wziąć naszą naturę za nas, a gdy byłeś chrzczony ciałem, Zbawicielu, uczyniłeś nas godnymi odpuszczenia grzechów. Przeto wołamy do Ciebie: Chryste Boże nasz, chwała Tobie!

Chwała, i teraz. Cesarza Leona: Pochyliłeś głowę przed Poprzednikiem, który skruszyłeś głowy węży, przyszedłszy do strumieni wód wszystko oświeciłeś, aby sławić Ciebie, Zbawcę, który oświeca dusze nasze.

Wejście z Ewangeliarzem. Prokimenon dnia.

Czytanie Księgi Rodzaju (1, 1-13).

Na początku stworzył Bóg niebo i ziemię. A ziemia była pustkowiem i chaosem, ciemność była nad otchłanią, a Duch Boży unosił się nad powierzchnią wód. I rzekł Bóg: Niech się stanie światłość. I stała się światłość. I widział Bóg, że światłość była dobra. Oddzielił tedy Bóg światłość od ciemności. I nazwał Bóg światłość dniem, a ciemność nazwał nocą. I nastał wieczór, i nastał poranek, dzień pierwszy. Potem rzekł Bóg: Niech powstanie sklepienie pośród wód i niech oddzieli wody od wód. Uczynił więc Bóg sklepienie, i oddzielił wody pod sklepieniem od wód nad sklepieniem, i tak się stało. I nazwał Bóg sklepienie niebem. I nastał wieczór, i nastał poranek, dzień drugi. Potem rzekł Bóg: Niech się zbiorą wody spod nieba na jedno miejsce i niech się ukazuje suchy ląd. I tak się stało. Wtedy nazwał Bóg suchy ląd ziemią, a zbiorowisko wód nazwał morzem. I widział Bóg, że to było dobre. Potem rzekł Bóg: Niech się zazieleni ziemia zieloną trawą, wydającą nasienie i drzewem owocowym, rodzącym według rodzaju swego owoc, w którym jest jego nasienie na ziemi. I tak się stało. I wydała ziemia zieleń, ziele wydające nasienie według rodzajów jego, i drzewo owocowe, w którym jest nasienie według rodzaju jego. I widział Bóg, że to było dobre. I nastał wieczór, i nastał poranek, dzień trzeci.

Czytanie Księgi Wyjścia (14, 15-18. 21-23. 27-29).

Rzekł Pan do Mojżesza: Czemu głośno wołasz do mnie? Powiedz synom Izraela, niech ruszają w drogę. Ty zaś podnieś swą laskę i wyciągnij rękę nad morze i rozdziel je na dwoje, a wejdą synowie Izraela w środek ma suchą ziemię. Ja natomiast uczynię upartym serca Egipcjan, że pójdą za nimi. Wtedy

okażę moją potęgę wobec faraona, całego wojska jego, rydwanów i wszystkich jego jeźdźców. A gdy okażę potęgę moją wobec faraona, jego rydwanów i jeźdźców, wtedy poznają Egipcjanie, że ja jestem Pan. Mojżesz wyciągnął rękę nad morze, a Pan cofnął wody gwałtownym wiatrem wschodnim, który wiał przez całą noc, i uczynił morze suchą ziemią. Wody się rozstały, a synowie Izraela szli przez środek morza po suchej ziemi, mając mur z wód po prawej i po lewej stronie. Egipcjanie ścigali ich. Wszystkie konie faraona, jego rydwany i jeźdźcy ciągnęli za nimi w środek morza. Wyciągnął Mojżesz rękę nad morze, które o brzasku dnia wróciło na swoje miejsce. Egipcjanie uciekając biegli naprzeciw falom, i pograżył ich Pan w pośrodku morza. Powracające fale zatopiły rydwany i jeźdźców całego wojska faraona, które weszło w morze ścigając synów Izraela. Nie ocalał z nich ani jeden. Synowie zaś Izraela szli po suchym dnie morskim.

Czytanie Księgi Wyjścia (15, 22-16, 1).

Powiódł Mojżesz synów Izraela od Morza Czerwonego i wyprowadził ich na pustynię Szur. Wędrowali trzy dni po pustyni, a nie znaleźli wody. I przybyli do miejscowości Mara, i nie mogli tam pić wody, bo była gorzka, dlatego nazwano tę miejscowość Mara. Wtedy lud szemrał przeciwko Mojżeszowi, mówiąc: Co będziemy pić? Mojżesz wołał do Pana, a Pan wskazał mu drzewo, i wrzucił je do wody, a woda stała się słodka. Tam ustanowił dlań przepisy i prawo, i tam go doświadczył. I rzekł: Jeśli pilnie słuchać będziesz głosu Pana, Boga twego, i czynić będziesz to, co prawe w oczach jego, i jeśli zważać będziesz na przykazania Jego, i strzec będziesz wszystkich przepisów Jego, to żadną chorobą, którą dotknąłem Egipt, nie dotknę ciebie, bom ja, Pan, twój lekarz. I przybyli do Elim, gdzie było dwanaście źródeł wody i siedemdziesiąt palm, i tam nad wodą rozłożyli się obozem. Potem wyruszyli z Elim i przyszedł cały tłum synów Izraela na pustynię Sin, która leży między Elim a Synajem.

Troparion, ton 5: Zjawiłeś się w świecie, Ty, który świat stworzyłeś, aby oświecić siedzących w ciemności, Przyjacielu człowieka, chwała Tobie!

Stichos 1: Boże, ulituj się nad nami i pobłogosław nam, rozjaśnij oblicze Twoje nad nami i zmiłuj się nad nami, aby poznano na ziemi drogę Twoją, we wszystkich narodach zbawienie Twoje.

Aby oświecić siedzących w ciemności, Przyjacielu człowieka, chwała Tobie!

Stichos 2: Niech wysławiają Ciebie ludy, Boże, niech wysławiają Ciebie wszystkie narody. Niech się radują i weselą narody, bowiem Ty sprawiedliwie sądzisz ludy i kierujesz narodami na ziemi.

Aby oświecić siedzących w ciemności, Przyjacielu człowieka, chwała Tobie!

Stichos 3: Niech wysławiają Ciebie ludy, Boże, niech wysławiają Ciebie wszystkie narody. Ziemia wyda plon swój, pobłogosław nas, Boże, Boże nasz. Pobłogosław nas, Boże, i niech lękają się Go wszystkie krańce ziemi.

Aby oświecić siedzących w ciemności, Przyjacielu człowieka, chwała Tobie!

Chwała, i teraz. Zjawileś się w świecie, Ty, który świat stworzyłeś, aby oświecić siedzących w ciemności, Przyjacielu człowieka, chwała Tobie!

Czytanie Księgi Jozuego, syna Nuna (3, 7-8. 13-17).

Rzecz Pan do Jozuego: Dzisiaj zacznę cię wywyższać na oczach całego Izraela, który pozna, że jak byłem z Mojżeszem, tak będę i z tobą. Ty zaś nakaz kapłanom niosącym Arkę Przymierza: Gdy dojdziecie do samych wód Jordanu, zatrzymacie się w Jordanie. Szli więc kapłani niosący Skrzynię Przymierza, do Jordanu i nogi kapłanów niosących arkę zanurzyły się w przybrzeżnej wodzie, Jordan bowiem przez cały okres zniw występuje z brzegów, wody zatrzymały się jak jeden wał w znacznej odległości od miasta Adam, położonego w bok od Zartan, a płynące w kierunku morza stepowego, znikły zupełnie i lud przeprawił się naprzeciw Jerycha. Kapłani niosący Arkę Przymierza Pana stanęli pewnie na suchym gruncie pośrodku Jordanu, a wszyscy synowie Izraela przeprawili się po suchej ziemi, aż wreszcie wszyscy ludzie przeszli Jordan.

Czytanie IV Księgi Królewskiej (2, 6-).

Rzecz Eliasz do Elizeusza: Pozostań tutaj, gdyż Pan posłał mnie nad Jordan. I rzecze Elizeusz: Żyje Pan i żyje dusza twoja, nie opuszczę cię! I poszli obaj. A poszło też pięćdziesięciu spośród uczniów prorockich, lecz ci stanęli na uboczu, z dala, oni zaś obaj stanęli nad Jordanem. Wtedy Eliasz zdjął swój płaszcz, zwinął go i uderzył nim wodę, a ta rozstała się w jedną i drugą stronę, oni zaś obaj przeszli po suchej ziemi. Gdy zaś przeszli, rzekł Eliasz do Elizeusza: Proś, co mam dla ciebie uczynić, zanim zostanę wzięty od ciebie. Elizeusz zaś odpowiedział: Proszę, niech mi przypadną w udziale dwie trzecie twego ducha. I rzekł Eliasz: O trudną rzecz poprosiłeś, lecz jeśli mnie ujrysz w chwili, gdy będę od ciebie wzięty, spełni ci się to, a jeśli nie, to się nie spełni. A gdy oni szli dalej wciąż rozmawiając, oto rydwan ognisty i konie ogniste oddzieliły ich od siebie i Eliasz wśród burzy wstąpił do nieba. Elizeusz widząc to, zawołał: Ojciec mój, ojciec, rydwanie Izraela i jego konnico! I już go nie zobaczył. Pochwycił tedy swoje szaty, rozdarł je na dwie części, i podniósł płaszcz Eliasza, który zsunął się z niego, zawrócił i stanął nad brzegiem Jordanu. Następnie wziął płaszcz Eliasza, który zsunął się z niego, i uderzył wody, i nie rozdzieliły się. I rzekł Elizeusz: Gdzież jest Bóg Eliasza, On sam? I uderzył powtórnie, i rozstały się wody, i przeszedł po suchym gruncie.

Czytanie IV Księgi Królewskiej (5, 9-14).

Przybył Naaman, książę króla Asyrii, z rydwanami i ze swoimi końmi, i stanął przed drzwiami domu Elizeusza. Wtedy Elizeusz wysłał do niego posłańca z takim poleceniem: Idź i obmyj się siedem razy w Jordanie, a twoje ciało wróci do zdrowia i będziesz czysty. Na to rozgniewał się Naaman i odszedł, i rzekł: Oto myślałem sobie, że wyjdzie, stanie przede mną, potem wezwie imienia Pana Boga swego, położy swoją rękę na miejsce trędowate i usunie trąd z ciała mego. Czyż rzeki damasceńskie Abana i Parpar nie są lepsze od wszystkich wód izraelskich? Czy nie mogłem się w nich obmyć i oczyścić? Potem odwrócił się i odszedł z gniewem. Wtedy słudzy jego przystąpili do niego i rzekli: Panie, gdyby prorok nakazał ci coś trudnego, czy nie uczyniłbyś tego?

Tym bardziej więc powinienes to uczynić, gdy ci powiedział: Obmyj się i będziesz czysty. Poszedł więc i zanurzył się w Jordanie siedem razy według słowa męża Bożego, a wtedy ciało jego stało się znowu czyste, jak ciało małego dziecka, i oczyścił się.

Tropariony, ton 6: Objawiłeś się, Zbawco nasz, grzesznikom i celnikom ze względu na ogrom miłosierdzia Twego. Gdzież bowiem mogłaby zajaśnieć światłość Twoja, jak nie siedzącym w ciemności, chwała Tobie!

Stichos 1: Pan zakrólował, w majestat jest obleczony. Obleczony jest Pan, przepasany potęgą. A świat, który umocnił, nie zachwieje się. Twój tron przygotowany jest od owego czasu, Tyś jest od wieczności.

Gdzież bowiem mogłaby zajaśnieć światłość Twoja, jak nie siedzącym w ciemności, chwała Tobie!

Stichos 2: Podniosły rzeki, Panie, podniosły rzeki głosy swoje. Cofną rzeki nawałnice swoje dla głosu licznych wód.

Gdzież bowiem mogłaby zajaśnieć światłość Twoja, jak nie siedzącym w ciemności, chwała Tobie!

Stichos 3: Przedziwne są nawałnice morza, przedziwny na wysokościach jest Pan. Świadectwa Twoje ze wszech miar godne są wiary. Domowi Twemu, Panie, przystoi świętość po wszystkie dni.

Gdzież bowiem mogłaby zajaśnieć światłość Twoja, jak nie siedzącym w ciemności, chwała Tobie!

Chwała, i teraz. Objawiłeś się, Zbawco nasz, grzesznikom i celnikom ze względu na ogrom miłosierdzia Twego. Gdzież bowiem mogłaby zajaśnieć światłość Twoja, jak nie siedzącym w ciemności, chwała Tobie!

Czytanie Proroctwa Izajasza (1, 16-20).

Tak mówi Pan: Obmyjcie się, oczyście się, usuńcie wasze złe uczynki sprzed oczu moich, przestańcie źle czynić! Nauczcie się dobrze czynić, przestrzegajcie sprawiedliwości, brońcie pokrzywdzonego, wymierzajcie sprawiedliwość sierocie, wstawiajcie się za wdowę. Chodźcie więc, będziemy się prawować, mówi Pan, i choćby wasze grzechy były czerwone jak szkarłat,, wybieleją jak śnieg, choćby były czerwone jak purpura, staną się białe jak wełna. Jeśli zechcecie i posłuchacie mnie, będziecie spożywać z dóbr ziemi, lecz jeśli nie zechcecie, ani też nie posłuchacie mnie, pożre was miecz, bo usta Pana tak powiedziały.

Czytanie Księgi Rodzaju (32, 1-7. 9-10).

Spojrzał Jakub i zobaczył zastęp Boży, obóz warowny, i spotkali go aniołowie Boży. Rzekł Jakub, kiedy ich zobaczył: To obóz Boży. I nazwał to miejsce: Obóz. Potem posłał Jakub przed sobą posłów do Ezawa, brata swego, do ziemi Seir, do krainy Edom. I dał im takie polecenie: Tak powiedzcie panu memu, Ezawowi: To mówi sługa twój, Jakub: Byłem gościem Labana i zatrzymałem się tam aż dotąd. Mam woły i osły, trzody, niewolników i niewolnice, i posyłam posłów, aby dać znać o tym panu mojemu, by znalazł sługa twój łaskę u ciebie. Gdy posłowie wrócili do Jakuba, rzekli: Przyszliśmy do brata twego, do Ezawa, lecz on już idzie na twoje spotkanie, a jest z nim czterystu mężów. Wtedy Jakub zląkł się bardzo i zatrwożył. Podzielił więc na

dwa obozy ludzi, którzy z nim byli, owce i bydło. I rzekł Jakub: Boże ojca mego Abrahama i Boże ojca mego Izaaka, Panie, który do mnie powiedziałeś: Wróć do ziemi swojej i do ojczyzny swojej, a będę ci czynił dobrze. Niegodny jestem wszystkich dowodów łaski i wszystkich objawów wierności, jakie okazałeś słudze twemu, z łaską moją sam przepравиłem się przez Jordan.

Czytanie Księgi Wyjścia (2, 5-10).

Zeszła córka faraona, aby się kąpać w Nilu, a służące jej przechadzały się nad brzegiem Nilu. Gdy ujrzała koszyk w sitowiu, posłała swą służącą, aby go przyniosła. Gdy go otworzyła, zobaczyła dziecko, a był to chłopiec, który płakał. I ulitowała się nad nim córka faraona, mówiąc: Jest to jedno z dzieci hebrajskich. Wtedy siostra jego rzekła do córki faraona: Czy mam pójść i zawołać ci kobietę, mamkę hebrajską, by ci karmiła to dziecko? I rzekła do niej córka faraona: Idź! Dziewczyna poszła i zawołała matkę dziecka. Rzekła do niej córka faraona: Zabierz to dziecko i wykarm mi je, a ja dam ci zależną zapłatę. Wzięła więc kobieta dziecko i wykarmiła je. A gdy dziecko podrosło, przyprowadziła je do córki faraona, ta zaś miała go za syna. I nazwała go Mojżesz, mówiąc: Wyciągnęłam go z wody.

Czytanie Księgi Sędziów (6, 36-40).

Rzekł Gedeon do Boga: Jeśli wybawisz ręką moją Izraela, jak mi to obiecałeś, to ja rozłożę runo wełny na klepisku. Jeśli rosa będzie tylko na runie, a cała ziemia wokoło pozostanie sucha, to będę wiedział, że wybawisz moją ręką, jak obiecałeś. I tak się stało. Gdy bowiem wstał nazajutrz i ścisnął runo, wygniótł z niego tyle wody, że czasza była pełna wody. A Gedeon rzekł do Boga: Niech nie zapłonie gniew Twój na mnie, że jeszcze raz się odezwę, niech jeszcze raz wypróbuję to na runie. Niech tylko runo pozostanie suche, a na całej ziemi wokół niech będzie rosa. I uczynił tak Bóg tej nocy, i tylko runo było suche, a na całej ziemi wokoło była rosa.

Czytanie III Księgi Królewskiej (18, 30-39).

Rzekł Eliasz do ludu: Zbliżcie się do mnie! A oni przybliżyli się do niego. Eliasz wziął dwanaście kamieni według liczby pokoleń potomków Jakuba, któremu Pan powiedział: Imię twoje będzie Izrael. Następnie ułożył kamienie na kształt ołtarza ku czci Pana i wykopał dokoła ołtarza rów o pojemności dwóch miar ziarna. Potem ułożył drwa i porąbawszy młodego cielca, położył go na tych drwach i rozkazał: Napełnijcie cztery dzbany wodą i wylejcie do rowu oraz na drwa! I tak zrobili. Potem polecił: Wykonajcie to drugi raz! Oni zaś to wykonali. I znów nakazał: Wykonajcie trzeci raz! Oni zaś wykonali to po raz trzeci, aż woda oblała ołtarz dokoła i napełniła też rów. Następnie w porze składania ofiary z pokarmów prorok Eliasz wystąpił i rzekł: O Panie, Boże Abrahama, Izaaka oraz Izraela! Niech dziś będzie wiadomo, że Ty jesteś Bogiem w Izraelu, a ja Twój sługa na Twój rozkaz to wszystko uczyniłem. Wysłuchaj mnie, o Panie! Wysłuchaj, aby ten lud zrozumiał, że Ty, o Panie, jesteś Bogiem i Ty nawróciłeś ich serce. A wówczas spadł ogień od Pana z nieba i strawił żertwę i drwa oraz kamienie i muł, jako też pochłoniął wodę z rowu. Cały lud to ujrzał i upadł na twarz, a potem rzekł: Zaiste Pan jest Bogiem! Pan jest Bogiem!

Czytanie IV Księgi Królewskiej (2, 19-22).

Mieszkańcy miasta Jerycho mówili do Elizeusza: Patrz! Położenie miasta jest miłe, jak ty, panie mój, widzisz, lecz woda jest niezdrowa, a ziemia nie daje płodów. On zaś rzekł: Przynieście mi nową misę i włóżcie w nią sól! I przynieśli mu. Wtedy podszedł do źródła wody, wrzucił w nie sól i powiedział: Tak mówi Pan: Uzdrawiam te wody, już odtąd nie wyjdą stąd ani śmierć, ani niepłodność. Wody więc zostały uzdrowione aż po dzień dzisiejszy, według słowa, które wypowiedział Elizeusz.

Czytanie Księgi Izajasza (49, 8-15).

Tak mówi Pan: Gdy nadejdzie czas mej łaski, wysłucham cię, w dniu zbawienia przyjdę ci z pomocą. A ukształtowałem cię i ustanowiłem przymierzem dla ludu, aby odnowić kraj, aby rozdzielić spustoszone dziedzictwa, aby rzec więźniom: Wyjdźcie na wolność! i marniejącym w ciemnościach: Ukażcie się! Oni będą się paśli przy wszystkich drogach, na każdym bezdrzewnym wzgórzu będzie ich pastwisko. Nie będą już łaknąć ni pragnąć, i nie porazi ich wiatr upalny ni słońce, bo ich poprowadzi Ten, co się lituje nad nimi, i zaprowadzi ich do tryskających źródeł. Wszystkie me góry zamienię na drogę, i moje gościńce wzniosą się wyżej. Oto ci przychodzą z daleka, oto tamci z Północy i z Zachodu, a inni z krainy Sinitów. Zabrzmiście weselem, niebioso! Raduj się, ziemi! Góry, wybuchnijcie radosnym okrzykiem! Albowiem Pan pocieszył swój lud, zlitował się nad jego biednymi. Mówił Syjon: "Pan mnie opuścił, Pan o mnie zapomniał. Czyż może niewiasta zapomnieć o swym niemowlęciu, ta, która kocha syna swego łona? A nawet, gdyby ona zapomniała, Ja nie zapomnę o tobie.

Mała ektenia z ekfonesis: Albowiem Święty jesteś Boże nasz. Trisagion.

Także prokimenon, ton 3: Pan oświeceniem moim i Zbawcą moim,* kogóż mam się lękać? Stichos: Pan obrońcą życia mego, kogóż się przestraszę?

Czytanie Listu świętego Pawła Apostoła do Koryntian, perykopa 243 (9, 19-10, 4).

Bracia, będąc wolnym wobec wszystkich, oddałem się w niewolę wszystkim, aby tym liczniejsi byli ci, których pozyskam. Dla Żydów stałem się jak Żyd, aby pozyskać Żydów. Dla tych, co są pod Prawem, byłem jak ten, który jest pod Prawem – choć w rzeczywistości nie byłem pod Prawem – by pozyskać tych, co pozostawali pod Prawem. Dla nie podlegających Prawu byłem jak nie podlegający Prawu – nie będąc zresztą wolnym od prawa Bożego, lecz podlegając prawu Chrystusowemu – by pozyskać tych, którzy nie są pod Prawem. Dla słabych stałem się jak słaby, by pozyskać słabych. Stałem się wszystkim dla wszystkich, żeby w ogóle ocalić przynajmniej niektórych. Wszystko zaś czynię dla Ewangelii, by mieć w niej swój udział. Czyż nie wiecie, że gdy zawodnicy biegną na stadionie, wszyscy wprawdzie biegną, lecz jeden tylko otrzymuje nagrodę? Przeto tak biegnijcie, abyście ją otrzymali. Każdy, który staje do zapasów, wszystkiego sobie odmawia; oni, aby zdobyć przemijającą nagrodę, my zaś nieprzemijającą. Ja przeto biegnę nie jakby na oślep; walczę nie tak, jakbym zadawał ciosy w próżnię, lecz poskrwiam moje ciało i biorę je w niewolę, abym innym głosząc naukę, sam przypadkiem nie

został uznany za niezdatnego. Nie chciałbym, bracia, żebyście nie wiedzieli, że nasi ojcowie wszyscy, co prawda zostawali pod obłokiem, wszyscy przeszli przez morze i wszyscy byli ochrzczeni w imię Mojżesza, w obłoku i w morzu, wszyscy też spożywali ten sam pokarm duchowy i pili ten sam duchowy napój. Pili zaś z towarzyszącej im duchowej skały, a tą skałą był Chrystus.

Gdy nie ma postu, zaczynamy perykopę od połowy: Bracia, nie chciałbym, żebyście nie wiedzieli.

Alleluja, ton 6: Serce moje wyrzekło słowo dobre. Stichos: Postacią jesteś piękniejszy od synów ludzkich.

Czytanie świętej Ewangelii według Łukasza, perykopa 9 (3, 1-22).

W piętnastym roku rządów Tyberiusza Cezara, gdy Poncjusz Piłat był namiestnikiem Judei, Herod tetrarchą Galilei, brat jego Filip tetrarchą Iturei i kraju Trachonu, Lizaniasz tetrarchą Abileny, za arcykapłanów Annasza i Kajfasza skierowane zostało słowo Boże do Jana, syna Zachariasza, na pustyni. Obchodził więc całą krainę nad Jordanem, głosząc chrzest nawrócenia dla odpuszczenia grzechów, jak jest napisane w księdze mów Izajasza proroka: Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki Jego! Każda dolina niech będzie wypełniona, każda góra i pagórek zrównane, drogi kręte niech się staną prostymi, a wyboiste drogami gładkimi! I wszelkie ciało ujrzy zbawienie Boże. Mówił więc do tłumów, które przychodziły, żeby przyjąć chrzest od niego: «Plemię żmijowe, kto wam pokazał, jak uciec przed nadchodzącym gniewem? Wydajcie więc owoce godne nawrócenia i nie próbujcie sobie mówić: „Abrahama mamy za ojca”. Mówię bowiem wam, że Bóg może z tych kamieni wzbudzić dzieci Abrahamowi. Już bowiem siekiera do korzenia drzew jest przyłożona. Każde więc drzewo, które nie wydaje dobrego owocu, będzie wycięte i w ogień wrzucone». Pytały go tłumy, mówiąc: «Cóż więc mamy czynić?» A on im odpowiadał, mówiąc: «Kto ma dwie suknie, niech jedną da temu, który nie ma; a kto ma żywność, niech tak samo czyni». Przychodzili także celnicy, żeby przyjąć chrzest, i pytali go: «Nauczycielu, co mamy czynić?» On zaś odpowiadał im: «Nie pobierajcie nic więcej ponad to, ile wam wyznaczono». Pytali go też i żołnierze, mówiąc: «A my, co mamy czynić?» I odpowiedział im: «Nikogo nie bijcie i nie krzywdźcie, i nie spotwarzajcie, lecz poprzestawajcie na swoim żołdzie». Gdy więc lud był pełen oczekiwania i wszyscy snuli domysły w sercach swoich co do Jana, czy On jest Mesjaszem, odpowiadając Jan tak powiedział wszystkim: «Ja was chrzczę wodą; lecz przychodzi mocniejszy ode mnie, któremu nie jestem godzien rozwiązać rzemyka u sandałów Jego. On chrzcici was będzie Duchem Świętym i ogniem. Ma On wiejadło w ręku dla oczyszczenia swego omłotu: pszenicę zbierze do spichlerza, a plewy spali w ogniu nieugaszonym». Wiele też innych rzeczy napominając głosił ludowi. Lecz tetrarcha Herod, karcony przez niego z powodu Herodiady, żony brata swego, i z powodu innych zły czynów, które popełnił, dodał do wszystkiego i to, że zamknął Jana w więzieniu. Kiedy cały lud przystępował do chrztu, Jezus także przyjął chrzest, a gdy się modlił, otworzyło się niebo i Duch Święty zstąpił na Niego, w postaci cielesnej jako

gołębica, a z nieba rozległ się głos: «Tyś jest Syn mój umiłowany, w Tobie mam upodobanie».

Dalszy ciąg Liturgii Bazylego Wielkiego według porządku.

Zamiast Zaprawde godne to jest śpiewamy: Tobą raduje się, Łaski Pełna, wszelkie stworzenie, chóry Aniołów i ludzki ród. O święta świątynio i raju duchowy, dziewictwa chlubo, w Ciebie wcielił się Bóg i Dzieckiem był przedwieczny Bóg nasz. Wnętrznosci bowiem Twoje tronem uczynił i łono Twoje większym było od nieba. Tobą raduje się, Łaski Pełna, wszelkie stworzenie.

Koinonikon: Chwalcie Pana z niebios, chwalcie Go na wysokościach. Alleluja.

Po modlitwie odmawianej przed amboną wszyscy wychodzimy do świętego basenu w narteksie lub nad wodę, przez bramę cerkiewną, a igumen lub starszy z kapłanów niesie na głowie czcigodny krzyż, poprzedzany przez niosących świece i diakonów z kadzielnicami. Kładzie czcigodny krzyż na przyozdobionym stole, gdzie jest też woda przygotowana w naczyniu, naokoło niej stoją świece. rozdaje się świece braciom, przełożony okadza naokoło stół, a także ikony, w tym ikonę święta na pulpicie, kapłanów i lud według kolejności, poprzedzany przez diakona niosącego świece oraz chórzystów śpiewających te tropariony, ton 8:

Głos Pański woła nad wodami, mówiąc: „Przyjdźcie, przyjmijcie wszyscy Ducha mądrości, Ducha rozumu, Ducha bojaźni Bożej, objawiającego Chrystusa” (trzy razy).

Dzisiaj poświęcany jest żywioł wody, rozdziela się Jordan i zatrzymuje potok swych wód, widząc Władcę chrzczonego (dwa razy).

Jako człowiek nad rzekę przyszedłeś, Chryste Królu, i raczyłeś przyjąć chrzest sługi z ręki Poprzednika, o Dobry, ze względu na nasze grzechy, Przyjacielu człowieka (dwa razy).

Chwała, i teraz. Przyjawszy postać sługi, przyszedłeś, Panie, do głosu wołającego na pustyni: „Gotujcie drogę Pańską”, i nie mając grzechu prosiłeś o chrzest. Ujrzały Cię wody i ułękły się, zadrżał Poprzednik i zawołał: „W jaki sposób światelko przyda jasności światłu? Jakże sługa położy rękę na Panu? Uświęć mnie i wody, Zbawco, który gładzisz grzech świata”.

Czytanie Proroctwa Izajasza (35, 1-10).

Tak mówi Pan: Niech się rozweseli spragniona pustynia, niech się raduje step i niech rozkwitnie jak lilia, niech wyda kwiaty i cały niech się rozraduje, niech się rozraduje pustynia Jordańska. Niech zostanie jej dana chwała Libanu i cześć Karmelu. Moi ludzie zobaczą chwałę Pańską i wspaniałość Boga. Pokrzepcie się osłabłe ręce i pocieszcie się omdlałe kolana. Powiedzcie małoduszonym w myślach: Wzmocnijcie się i nie bójcie się. Oto nasz Bóg, oto pomsta, to On przyjdzie i zbawi nas. Wtedy przejrzą oczy ślepych i uszy głuchych usłyszą, wtedy chromy skoczy jak jelen i język niemych wesoło krzyknie. Bo wytryśnie woda w pustyni i strumienie na spragnionej ziemi, spieczona ziemia zamieni się w pojezierze, spragniona ziemia w krynice wód. Tam będzie radość dla ptaków i mieszkanie dla dzikich zwierząt, trzciny i błota. Będzie tam droga czysta, którą nazwano Drogą Świętą. Nie przejdzie nią nieczysty, nie będzie tam drogi nieczystej, roztargniony pójdzie po niej i nie zbłądzi. Nie będzie tam lwa, ani zwierz najdzikszy nie wstąpi na nią, ani się też tam nie znajdzie, ale pójdą tamtędy wyzwoleni i zgromadzeni przez Boga.

Nawrócą się i przybędą na Syjon z weselem i radością, ze szczęściem wiecznym nad ich głową. Osiągną chwałę i radość, i wesele, ustąpi choroba, smutek i wzdychanie.

Czytanie Proroctwa Izajasza (55, 1-13).

Tak mówi Pan: Wszyscy spragnieni, przyjdźcie do wody, przyjdźcie, choć nie macie pieniędzy. Kupujcie i spożywajcie, i pijcie bez pieniędzy wino i tłuszcz. Czemu wydajecie pieniądze na to, co nie jest chlebem? I waszą pracę na to, co nie nasyci? Słuchajcie Mnie, a jeść będziecie przysmaki i dusza wasza zakosztuje dobrych potraw. Nakłońcie wasze uszy i idźcie Moją drogą, usłyszcie Mnie, a dusza wasza żyć będzie w dobru, zawrę z wami wieczyste przymierze: Są to niezawodne łaski dla Dawida. Oto świadectwo dla ludów: Dałem im księcia i zwycięzcę wśród ludów, oto ludy, które nie znały Ciebie, zawezwą Ciebie, i ludzie, którzy nie poznali Ciebie, przez wzgląd na Pana Boga naszego i świętego Izraela, gdyż wysławiłem ciebie. Szukajcie Boga, gdy się pozwala znaleźć, wzywajcie Go, dopóki jest blisko was. Niechaj bezbożny porzuci swą drogę i człowiek nieprawy swoje zamiary. Niech się nawróci do Pana Boga waszego, który zmiłuje się nad wami, gdyż hojny jest w przebaczeniu. Bo myśli Moje nie są myślami waszymi, ani drogi wasze Moimi drogami, mówi Pan. Bo jak niebiosa odległe są od ziemi, tak drogi Moje od myśli waszych. Bo podobnie jak ulewa i śnieg spadają z nieba i tam nie powracają, dopóki nie nawodnią ziemi, nie użyżnią jej i nie zapewnią urodzaju, tak iż wydaje nasienie dla siewcy i chleb dla jedzącego, tak słowo, które wychodzi z Moich ust: nie wraca do Mnie bezowocne, zanim wpierw nie dokona tego, co chciałem, i nie spełni pomyślnie Mego posłannictwa i Moich dróg. Wyjdźcie z weselem i nauczcie się radości. Góry bowiem i pagórki skoczą, czekając na was w radości, a wszystkie drzewa polne klaskać będą gałęziami, zamiast cierni wyrosną cyprysy, zamiast pokrzyw wyrosną mirty. I będzie to dla Pana na chwałę i na znak wieczysty i niezniszczalny.

Czytanie Proroctwa Izajasza (12, 3-6).

Tak mówi Pan: Z weselem zaczerpnijcie wodę ze źródeł zbawienia i powiedzcie jeszcze w owym dniu: Chwalcie Pana i wzywajcie Jego imienia, głosźcie Jego dzieła między narodami, pamiętajcie, że wspaniałe jest imię Jego. Śpiewajcie imieniu Pana, bo uczynił rzeczy wielkie, ogłoście to po całej ziemi. Radujcie się i weselcie, mieszkańcy Syjonu, bo wielki jest pośród ciebie święty Izraela.

Prokimenon, ton 3: Pan oświeceniem moim i Zbawcą moim,* kogóż mam się lękać?
Stichos: Pan obrońcą życia mego, kogóż się przestraszę?

Czytanie I Listu świętego Pawła Apostoła Pawła do Koryntian, perykopa 243 (10, 1-4).

Bracia, nie chciałbym, żebyście nie wiedzieli, że nasi ojcowie wszyscy, co prawda, zostawali pod obłokiem, wszyscy przeszli przez morze, i wszyscy byli ochrzczeni w Mojżeszu, w obłoku i w morzu; wszyscy też spożywali ten sam pokarm duchowy i pili ten sam duchowy napój. Pili zaś z towarzyszącej im duchowej opoki, a tą opoką był Chrystus.

Alleluja, ton 4: Głos Pana ponad wodami, zagrział Bóg Chwały, Pan ponad wodami niezmierzonymi.

Czytanie świętej Ewangelii według Marka, perykopa 2 (1, 9-11).

W owym czasie przyszedł Jezus z Nazaretu w Galilei i został przez Jana ochrzczony w Jordanie. W chwili gdy wychodził z wody, ujrzał rozwierające się niebiosy i Ducha jak gołębicę zstępującego na siebie. A z nieba rozległ się głos: «Tyś jest Syn mój umiłowany, w którym mam upodobanie».

Diakon mówi ektenię: W pokoju do Pana módlmy się.

O pokój z wysokości i zbawienie dusz naszych, do Pana módlmy się.

O pokój całego świata, stałość świętych Bożych Kościołów i zjednoczenie wszystkich, do Pana módlmy się.

Za tę świątynię i za tych, którzy z wiarą, pobożnością i bojaźnią Bożą wchodzi do niej, do Pana módlmy się.

Za metropolitę naszego *N.* i za biskupa naszego *N.*, za czcigodne kapłaństwo, w Chrystusie diakonię, za całe duchowieństwo i lud, do Pana módlmy się.

O zachowanie w opiece Bożej naszej ojczyzny, za jej władze i wojsko, do Pana módlmy się.

Za to miasto (**lub:** tę wieś; **lub:** ten monaster), za wszystkie miasta i krainy, i za wszystkich wiernych żyjących w nich, do Pana módlmy się.

O dobrą pogodę, obfitość plonów ziemi i czasy spokojne, do Pana módlmy się.

Za żeglujących, podróżujących, chorych, cierpiących, uwięzionych oraz o ich wybawienie, do Pana módlmy się.

Aby ta woda została uświęcona mocą, działaniem i zstąpieniem Świętego Ducha, do Pana módlmy się.

Aby na tę wodę zstąpiło oczyszczające działanie nadprzyrodzonej Trójcy, do Pana módlmy się.

Aby była oczyszczeniem dusz i ciał wszystkich potrzebujących, czerpiących ją i z wiarą pijących, do Pana módlmy się.

O darowanie jej łaski zbawienia i błogosławieństwa Jordanu przez moc, działanie i zstąpienie Świętego Ducha, do Pana módlmy się.

Aby szatan szybko został skruszony pod naszymi nogami i rozbity został wszelki zły zamiar powzięty przeciwko nam, do Pana módlmy się.

Aby Pan Bóg wyzwolił nas z wszelkich wrogich rad i pokus oraz uczynił nas godnymi obiecanych łask, do Pana módlmy się.

Abyśmy zostali oświeceni duchowym oświeceniem i pobożnością przez zstąpienie Świętego Ducha, do Pana módlmy się.

Aby Pan Bóg zesłał błogosławieństwo Jordanu i uświęcił te wody, do Pana módlmy się.

Aby ta woda stała się darem uświęcającym, oczyszczeniem grzechów, uzdrowieniem dusz i ciał, pożyteczną we wszelkich potrzebach, do Pana módlmy się.

Aby ta woda stała się źródłem życia wiecznego, do Pana módlmy się.

Aby stała się odpędzeniem wszelkiego działania widzialnych i niewidzialnych wrogów, do Pana módlmy się.

Aby była dla wszystkich namaszczaćcych się nią i pijących ją, na oczyszczenie zmał i dusz, do Pana módlmy się.

Za czerpiących i pijących ją na uświęcenie dusz i ciał, do Pana módlmy się.

Aby stała się źródłem nieskazitelności i poświęceniem domów, do Pana módlmy się.

Aby otrzymała błogosławieństwo jak strumienie Jordanu, do Pana módlmy się.

Abyśmy przez napicie się tej wody stali się godnymi napełnienia uświęceniem niewidzialnej obecności Świętego Ducha, do Pana módlmy się.

Abyśmy pijąc tę wodę stali się godnymi królestwa niebios, do Pana módlmy się.

Aby Pan Bóg usłyszał głos naszego błagania i zmiłował się nad nami, do Pana módlmy się.

O wybawienie nas z wszelkiego utrapienia, gniewu i niebezpieczeństwa, do Pana módlmy się.

Wspomóż, zbaw, zmiłuj się i ochroń nas, Boże, łaską Twoją.

Najświętszą, przeczystą, błogosławioną, pełną chwały Władczynię naszą Bogurodnicę i zawsze Dziewicę Marię ze wszystkimi świętymi wspomniawszy, sami siebie, wszyscy siebie nawzajem i całe życie nasze Chrystusowi Bogu oddajmy.

Chór: Tobie, Panie.

Podczas śpiewu powyższej ektenii kapłan cicho odmawia modlitwę:

Panie Jezu Chryste, Jednorodzony Synu, który jesteś w łonie Ojca, prawdziwy Boże, źródło życia i nieśmiertelności, światłość ze światłości, Ty przyszedłeś na świat, aby go oświecić. Oświeć nasze myśli Świętym Twoim Duchem i przyjmij nas, składających Tobie uwielbienie i dziękczynienie za odwieczne, cudowne i wielkie Twoje dzieła i za to, że w czasach ostatecznych ze zbawczej Twojej opatrności przyjąłeś nasze słabe i nędzne ciało oraz uniżyłeś samego siebie do poziomu sługi, Królu wszystkich. Nadto z ręki sługi raczyłeś przyjąć w Jordanie chrzest, aby jako bezgrzeszny nadać wodzie moc uświęcania i uczynić nam drogę do odrodzenia z wody i Ducha, i obdarzyć nas pierwotną wolnością. Tej to właśnie Boskiej Tajemnicy dziś uroczyste świętując wspomnienie, prosimy Ciebie, Władco, Przyjacielu człowieka, pokrop i nas, niegodne sługi Twoje, według Twojej Boskiej obietnicy, wodą czystą, darem Twego miłosierdzia, i niech modlitwy nas grzesznych nad tą wodą będą przyjemne Twojej łaskawości. Udziel jej, a także nam i całemu wiernemu ludowi, Twojego błogosławieństwa ku chwale Twego świętego i godnego pokłonu imienia. Albowiem Tobie przynależy wszelka chwała, cześć i pokłon, z Ojcem Twoim niemającym początku i z Najświętszym, i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Gdy diakon skończy ektenię kapłan donośnie śpiewa:

Wielki jesteś, Panie, i przedziwne są Twoje czyny i żadne słowo nie podoła, by móc wysławiać Twoje cuda (trzy razy).

Ty bowiem własną mocą z nieistnienia do bytu przywiódłszy wszystko, Twoją władzą utrzymujesz stworzenie i Twą opatrnością rządzisz światem. Ty z czterech żywiołów złożyłeś stworzenie, czterema porami krąg roku uwieńczyłeś. Przed Tobą drżą wszystkie duchowe moce, Ciebie wielbi słońce, Ciebie wysławia księżyc, Tobie posłuszne są gwiazdy, Ciebie słucha światło, przed Tobą drżą w lęku otchłanie, Tobie służą źródła. Ty rozciągnąłeś niebo jak namiot, Ty utwierdziłeś ziemię na wodach, Ty morze ograniczyłeś piaskiem, Ty dla oddychania rozlałeś powietrze. Anielskie moce Tobie służą, archanielskie chóry Tobie się kłaniają, wieloocy cherubini i sześcioskrzydli serafini dookoła Ciebie stojący i wokół latający, zakrywają swoje oblicza zdjęci bojaźnią obecności niedostępnej Twojej chwały. Ty bowiem, chociaż jesteś Bogiem nieogarnionym, niemającym początku i niewypowiedzianym, przyszedłeś na ziemię przyjąwszy postać sługi i stałeś się podobny ludziom. Nie mogłeś bowiem, Władco, ze względu na Twoją pełną miłosierdzia dobroć, patrzeć na rodzaj ludzki dręczony przez diabła, lecz przyszedłeś i nas zbawiłeś. Wyznajemy łaskę, głosimy miłosierdzie, nie zatajamy Twego dobrodziejstwa, gdyż wybawiłeś pokolenia naszego rodzaju, dziewicze łono uświęciłeś Twoim narodziem. Całe stworzenie Ciebie opiewa, Ty bowiem, Boże nasz, zjawiłeś się na ziemi i zamieszkałeś z ludźmi. Ty wody Jordanu uświęciłeś, z nieba zesławszy Świętego Twego Ducha, i skruszyłeś głowy gnieźdzących się tam węży.

Ty przeto, Przyjacielu człowieka, Królu, przyjdź i teraz przez zstąpienie Świętego Twego Ducha, i uświęć tę wodę (trzy razy).

Wymawiając te słowa kapłan trzykrotnie tchnie na wodę w kształcie krzyża.

I daj jej łaskę zbawienia, błogosławieństwo Jordanu, uczynj ją źródłem niezniszczalności, darem uświęcenia, odpuszczeniem grzechów, uleczeniem słabości, zgubą demonów, niedostępną dla wrogich sił, pełną mocy anielskiej, aby dla wszystkich czerpiących ją i pijących była ku oczyszczeniu duszy i ciała, ku uleczeniu chorób, ku poświęceniu domów i skuteczną w każdej potrzebie. Ty bowiem jesteś Bogiem naszym, który przez wodę i Ducha odnowił zestarzałe przez grzech nasze pokolenia. Ty jesteś Bogiem naszym, który za czasów Noego zatopił w wodzie grzechy. Ty jesteś Bogiem naszym, który za czasów Mojżesza przez morze wyzwolił lud hebrajski z niewoli faraona. Ty jesteś Bogiem naszym, który uderzył w skałę na pustyni i popłynęły wody, zrodzone zostały potoki i napoiłeś spragniony lud Twój. Ty jesteś Bogiem naszym, który za czasów Eliasza przez ogień i wodę wybawił Izrael z fałszywego kultu Baala.

Sam i teraz, Władco, uświęć tę wodę Duchem Twoim Świętym (trzy razy).

I udziel wszystkim dotykającym jej i spożywającym ją, i namaszcującym się nią, uświęcenie, zdrowie, oczyszczenie i błogosławieństwo.

Zbaw, Panie, i zmiłuj się nad metropolitą naszym *N.* i nad biskupem naszym *N.*

Zachowaj nas pod Twymi skrzydłami w pokoju, daruj nam wszystko potrzebne ku zbawieniu i życie wieczne.

Aby żywiły i ludzie, i aniołowie, wszystko to, co widzialne i wszystko to, co niewidzialne, wysławiało najświętsze imię Twoje z Ojcem i ze Świętym Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Kapłan: Pokój wszystkim.

Chór: I duchowi twemu.

Diakon: Głowy wasze skłońcie przed Panem.

Chór: Przed Tobą, Panie.

Kapłan: Nakłoń, Panie, Twoje ucho i usłysz nas, który w Jordanie zechciałeś być ochrzczonym i uświęciłeś wody. Pobłogosław nas wszystkich, którzy przez skłonienie głów oznaczamy nasze poddaństwo i uczynź nas godnymi Twego uświęcenia przez spożycie tej wody, Panie, na uzdrowienie duszy i ciała.

Ekfonesis: Albowiem Ty jesteś uświęceniem naszym i Tobie chwałę oddajemy z Ojcem Twoim niemającym początku, i z Najświętszym i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Kapłan pogrąży w wodzie trzykrotnie święty krzyż, powtarzając za każdym razem troparion, ton 1:

Gdy chrzczony byłeś, Panie, w wodach Jordanu, objawiła się Trójca najgodniejsza pokłonu. Rodzica bowiem głos dał o Tobie świadectwo, nazywając Ciebie umiłowanym Synem, Duch zaś w postaci gołębiczy świadczył o prawdziwości słowa Ojca. Objawiłeś się, Chryste Boże, i świat oświeciłeś, chwała Tobie.

Troparion ten śpiewa także chór. Kapłan zwraca się do ludu, trzymając w lewej ręce krzyż, i kropi obecnych podając do całowania krzyż. W tym czasie śpiewa się wielokrotnie troparion, aż wszyscy zostaną poświęceni przez pokropienie wodą. Następnie wszyscy udają się z powrotem do świątyni, śpiewając stichos, ton 6:

Wysławiajmy, wierni, wielkość dobrodziejstwa Bożego dla nas, bowiem ze względu na nasze grzechy stał się człowiekiem i nam przynależnym oczyszczeniem w Jordanie oczyszcza się Ten, który jedyny jest czysty i nieśmiertelny. Zaczerpnijmy więc z weselem, bracia, wodę, bowiem łaskę Ducha z wiarą czerpiącym daje Chrystus Bóg, Zbawiciel dusz naszych.

Następnie śpiewamy: Niech będzie imię Pańskie błogosławione, odtąd i na wieki (trzy razy). Psalm 33. Przed pićm poświęconej wody bierzemy od kapłana antydoron.

Kapłan: Błogosławieństwo Pańskie niech zstąpi na was przez Jego łaskę i przyjaźń do człowieka, w każdym czasie, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Kapłan: Chwała Tobie, Chryste Boże, Nadziejo nasza, chwała Tobie!

Chór: Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen. Panie, zmiłuj się (trzy razy). Pobłogosław!

Kapłan: Chrystus, prawdziwy Bóg nasz, który w Jordanie zechciał przyjąć od Jana chrzest dla naszego zbawienia, dla modlitw przeczystej swej Matki i wszystkich świętych, zmiłuj się nad nami i zbawi nas, bo jest dobrym i Przyjacielem człowieka.

Po rozesłaniu staje kapłan pośrodku cerkwi, a bracia w dwóch rzędach, i śpiewają troparion święta. **Chwała, i teraz.** Kontakion. Po skończeniu śpiewaniu kontakionu wygłasza się życzenia długich lat.

I wchodzimy do trapezy i spożywamy potrawy z olejem roślinnym, wypijamy też wino. Sera i podobnych jemu produktów, jak i ryb, nie odważymy się jeść, zabraniają tego bowiem Boskie prawa. Przecież bywa postna służba w wigilię Objawienia ze względu na post.

WIELKIE POWIECZERZE.

Należy wiedzieć, że w jakikolwiek dzień tygodnia wypadnie święto Objawienia Pańskiego, zawsze śpiewamy wielkie powieczcze.

O godzinie 10 w nocy uderzamy w dzwon, a potem we wszystkie dzwony. Kapłan z diakonem zakładają szaty liturgiczne i zaczynają, jak we wszystkie święta Pańskie.

Diakon: Pobłogosław, władko!

Kapłan: Błogosławiony Bóg nasz, w każdym czasie, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Gdy kapłan okadza, mówimy wielkie powieczcze od początku: **Chwała Tobie, Boże nasz, chwała Tobie. Królu Niebieski, Trisagion i pozostałe modlitwy. Śpiewamy też Z nami Bóg, zrozumcie to poganie i upokorcie się, albowiem z nami Bóg, a zamiast zwykłych troparionów Oświeć moje oczy, Chryste Boże, śpiewamy troparion święta i zamiast Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, śpiewamy kontakion święta Po: Chwała na wysokościach Bogu, ma miejsce litia:**

Stichery isomelosy litii, ton 4:

Kosmasa Mnicha: Temu, który odziewa się w Światłość jak w szatę, ze względu na nas spodobało się dzisiaj przyodziać w strumieniu Jordanu. To nie On potrzebował tych strumieni na oczyszczenie, ale dla nas przygotował odrodzenie. O, cudzie! Bez ognia przetapia i poucza bez skruszenia, i zbawia w Nim oświecanych, Chrystus Bóg nasz i Zbawca dusz naszych.

Ciebie, w Duchu i ogniu oczyszczającego grzech świata, ujrzał Chrzcziciel idącego ku niemu, przeraził się i zadrzał, zawołał mówiąc: Nie śmiem trzymać przeczystej Twojej głowy, to Ty mnie uświęć, Władco, Boskim Twoim objawieniem się, jedyny Przyjacielu człowieka.

Przyjdźcie, będziemy naśladować mądre Panny, przyjdźcie, spotkajmy objawiającego się Pana, albowiem przyjdzie do Jana jak Oblubieniec. Jordan widząc Ciebie uląkł się i cofnął do tyłu, Jan zawołał: Nie śmiem trzymać głowy Nieśmiertelnego. Duch zstąpił w postaci gołębicę uświęcić wody i głos z niebios: To jest Syn mój, który przyszedł na świat zbawić rodzaj ludzki, Panie, chwała Tobie!

Chrzczony jest Chrystus i wychodząc z wody podnosi ze sobą świat, i widzi otwierające się niebios, które Adam zamknął dla siebie i będących z nim, i Duch świadczy o Bóstwie, podobnemu bowiem towarzyszy, i głos z niebios: stamtąd bowiem zaświadczone o Zbawcy dusz naszych.

Drży ręka Chrzciciela, gdy dotyka przeczystej Twojej głowy, zawraca Jordan rzeka do tyłu, nie odważa się służyć Tobie, gdyż powstydził się już Jozuego syna Nuna, jakże więc nie ma przestraszyć się swego Stwórcy? Całą wypełniłeś Opatrzność, Zbawco nasz, aby zbawić świat objawieniem się Twoim, jedyny Przyjacielu człowieka.

Chwała. Jana Mnicha: Panie, chcąc spełnić to, co ustanowione od wieków, od całego stworzenia przyjąłeś posługujących Twojej Tajemnicy: od aniołów Gabriela, od ludzi Dziewicę, od niebios gwiazdę i od wód Jordan, w którym zniszczyłeś nieprawości świata, Zbawco nasz, chwała Tobie.

I teraz. Ton 8: Anatoliosa: Dzisiaj stworzenie zostaje uświęcone, dzisiaj wszystko wesele się, niebios a wraz z ziemią, aniołowie i ludzie mieszają się, gdzie bowiem przyjęcie Króla, tam i zastępy przychodzą, zmierzamy więc do Jordanu i wszyscy widzimy Jana, jak chrzci głowę nie uczynioną ręką ludzką i bezgrzeszną, przeto aniołom przyśpiewując, zgodnie zawołajmy: Objawiła się łaska Boża, zbawcza dla wszystkich ludzi, oświecająca i dająca wiernym wielkie miłosierdzie.

Stichery isomelosy laudesów, ton 2:

Anatoliosa: Nad rzeką Jordan zobaczył Ciebie Jan do niego idącego, i powiedział: Chryste Boże, po cóż przyszedłeś do sługi, skoro nie masz zmaży, Panie? W czyje imię mam Ciebie ochrzcić? Ojca? Przecież nosisz Go w sobie? Syna? Przecież sam jesteś wcielonym Synem. Ducha Świętego? Przecież Jego dajesz wiernym. Objawiłeś się, Boże, zmiłuj się nad nami.

Stichos: Morze ujrzało i uciekło, Jordan cofnął wody swoje.

Ujrzały Ciebie wody, Boże, ujrzały Ciebie wody i ulekły się, na Twoją bowiem chwałę nie mogą patrzeć cherubini, ani też spoglądać serafini, ale z bojaźnią stoją przed Tobą, jedni nosząc, a drudzy sławiąc Moc Twoją, z którymi, Szczodry, głosimy chwałę Twoją, mówiąc: Objawiłeś się, Boże, zmiłuj się nad nami.

Stichos: Cóż ci się stało, morze, żeś uciekło, i tobie Jordanie, żeś cofnął wody swoje?

Dzisiaj Stwórca niebios i ziemi przychodzi w ciele nad Jordan, Bezgrzeszny prosi o chrzest, aby oczyścić świat z fałszu wroga, i chrzczony jest przez służbę Władcy wszystkich, i przez wodę daruje oczyszczenie rodzajowi ludzkiemu. Jemu zaśpiewajmy: Objawiłeś się, Boże nasz, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Ton 6, Teofana: Słońce, które zajaśniało z Dziewicy, w Jordanie prosi o chrzest, jak z nieplodnej jaśniejący świecznik, a Jan z przerażeniem i radością zawołał do Niego: To Ty mnie uświęć, Władco, Bożym objawieniem Twoim!

Także: Teraz pozwalasz odejść, Trisagion. Po: Ojciec nasz:

Troparion święta, ton 1: Gdy chrzczony byłeś, Panie, w wodach Jordanu, objawiła się Trójca najgodniejsza pokłonu. Rodzica bowiem głos dał o Tobie świadectwo, nazywając Ciebie umiłowanym Synem, Duch zaś w postaci gołębiczy świadczył o prawdziwości słowa Ojca. Objawiłeś się, Chryste Boże, i świat oświeciłeś, chwała Tobie (trzy razy).

I pobłogosławienie chlebów według zwyczaju. Także: Niech imię Pańskie będzie błogosławione teraz i na wieki (trzy razy).

I Psalm Błogosławić będę Pana w każdym czasie do słów: nie zabraknie żadnego dobra.

NA JUTRZNI,

po pierwszej recytacji Psalterza kacyzma poetycka, ton 3:

Prosomion: Pięknem.

Gdy objawiłeś się w Jordanie, Zbawco, i zostałeś ochrzczony przez Poprzednika, Chryste, zaświadczone o Tobie, jako o umiłowanym Synu, przez co okazałeś, że jak Ojciec nie masz początku, Duch zaś Święty na Ciebie zstąpił, przez którego oświeceni wołamy: Chwała Bogu będącemu w Trójcy!

Chwała, i teraz. Ton 4, Prosomion: Szybko uprzedź.

Strumienie Jordanu uświęciłeś, władzę skruszyłeś grzeszną, Chryste Boże, schyliłeś się przed Poprzednikiem i wybawiłeś rodzaj ludzki z błędu, przeto Ciebie prosimy: Zbaw dusze nasze!

Po drugiej recytacji Psalterza kacyzma poetycka, ton 5:

Prosomion: Słowo nie mające początku.

Strumieniami wód Jordanu otoczyłeś się, który chwalebnie odziewasz się w światłość, w strumieniach tych odrodziłeś naturę Adama, skruszoną przez złe nieposłuszeństwo, Słowo Boże, przeto Ciebie wysławiamy i sławimy Twoje święte objawienie.

Chwała, i teraz. Ton 4, Prosomion: Zdziwił się Józef.

Rzeko Jordan, dlaczego zdziwiłaś się, widząc nagim Niewidzialnego, ujrzałaś i zadrzałaś? Jakże miałam nie ulęknąć się i nie cofnąć, rzecze, skoro aniołowie lękają się patrząc, przeraża się niebo i ziemia drży, i zatrważa morze, i wszystko, co widzialne i niewidzialne? Chrystus objawił się, w Jordanie uświęcając wody.

Megalinarion: Uwielbiamy Ciebie, Dawco życia Chryste, który teraz dla nas w ciebie zostałeś ochrzczony przez Jana w wodach Jordanu.

1. **Boże,** ulituj się nad nami i pobłogosław nam, rozjaśnij oblicze Twoje nad nami, i zmiłuj się nad nami.
2. **Przystąpcie** do Niego i zostaniecie oświeceni, a oblicza wasze nie zaznają wstydu.
3. **Nurt rzeki** rozwesela miasto Boże.
4. **Głos Pański** ponad wodami, zagrzmiął Bóg chwały.
5. **Podniosły rzeki,** Panie, podniosły rzeki głosy swoje. Cofną rzeki nawałnice swoje dla głosu licznych wód.
6. **Przeto** wspominam Ciebie na ziemi jordańskiej i hermońskiej.
7. **Albowiem** w Tobie jest źródło życia i w Twojej światłości ujrzymy światłość.
8. **Morze** ujrzało i uciekło, Jordan cofnął wody swoje.
9. **Ty** umocniłeś morze mocą Twoją, Ty starłeś głowy węzów w wodzie. Ty otworzyłeś drogę źródłom i potokom.
10. **Ujrzały** Ciebie, Boże, wody, ujrzały Ciebie i ulękły się. W morzu droga Twoja i ścieżki Twoje w wodach wielkich.
11. **Jakże** wspaniale są dzieła Twoje, Panie, wszystkie w mądrości uczyniłeś.

Chwała, i teraz. Alleluja. Alleluja. Alleluja, chwała Tobie, Boże (trzy razy).

Kacyzma poetycka po polijejeju, ton 4:

Prosomion: Zdziwił się Józef.

Przyjdźcie, wierni, zobaczymy, gdzie chrzczony jest Chrystus, idźmy wprost do rzeki Jordan, do głosu wołającego na pustyni, i zobaczymy tam Stwórcę Adama, dotykane go dłonią sługi ze względu na niewypowiedzianą łaskawość i do Niego donośnie zawołajmy: Przyszedłeś i objawiłeś się, w Jordanie uświęcając wody.

Anabatmi, 1 antyfona, ton 4:

Od młodości mej liczne dręczą mnie pokusy, lecz sam wspomóż mnie i zbaw, Zbawco mój. Nienawidzący Syjonu, będziecie zawstydzeni przez Pana, jak trawa w ogniu będziecie wysuszeni.

Chwała, i teraz. Świętym Duchem karmi się wszelka dusza i wywyższa w czystości, jaśniejąc troistą jednością świętej tajemnicy.

Prokimenon, ton 4: Morze ujrzało i uciekło,* Jordan cofnął wody swoje. Stichos: Cóż ci się stało morze, że uciekło, i tobie, Jordanie, żeś cofnął wody swoje?

Czytanie świętej Ewangelii według Marka, perykopa 2 (1, 9-11).

W owym czasie przyszedł Jezus z Nazaretu w Galilei i został przez Jana ochrzczony w Jordanie. W chwili gdy wychodził z wody, ujrzał rozwierające się niebiosa i Ducha jak gołębicę zstępującego na siebie. A z nieba rozległ się głos: «Tyś jest Syn mój umiłowany, w którym mam upodobanie».

Po Psalmie 50:

Wszystko dzisiaj niech rozraduje się, bowiem Chrystus objawił się w Jordanie.

Stichera isomelos, ton 6:

Bóg Słowo objawił się w ciele rodzajowi ludzkiemu, stojąc w Jordanie i chcąc być ochrzczonym, i mówi do Niego Poprzednik: Jakże wyciągnę rękę i dotknę głowy Tego, który wszystko trzyma? Chociaż i jesteś Dzieckiem Marii, to wiem, że jesteś Bogiem Przedwiecznym, chodzisz po ziemi opiewany przez serafinów i sługa nie nauczy się chrzcic Władcy. Niedościągniony Panie, chwała Tobie!

Kanony święta dwa, pierwszy kyr Kosmasa Mnicha,

który to kanon ma akrostych: Chrztost oczyszcza zrodzonych z ziemi z grzechów, ton 2, i drugi kyr Jana z Damaszku, ton 2.

Pieśń 1

Hirmos: Obnażył dno głębi morskiej i prowadził swój lud jak po suchym lądzie, pokrywszy w niej przeciwników, Mocny w boju Pan, albowiem się wysławił.

Stichos kanonów: Chwała Tobie, Boże nasz, chwała Tobie!

Adama zniszczonego przez grzech odnawia strumieniami Jordanu i głowy tam gnieźdzących się węży Król wieków, Pan, albowiem się wysławił.

Niematerialny ogień Bóstwa w ciało materialne przyodziewa się i otacza się wodami Jordanu Pan wcielony z Dziewicy, albowiem się wysławił.

Brud ludzi obmywasz i oczyszczasz w Jordanie tym, w czym zechciałeś się upodobnić do nas i będących w ciemnościach oświeca Pan, albowiem się wysławił.

Inny kanon.

Hirmos: Izrael przechodzi falującą głębię morza, która nagle okazała się suchą, a jeźdźców egipskich mroczne morze całkowicie pokryło jako wodny grób silną mocą prawicy Władcy.

Rano objawiłeś się ludziom, Światłonośnym, teraz zaś z pustyni przyszedłeś do wód Jordanu, Królu, i pochyliłeś przed słońcem swoją głowę, aby pochwycić sprawcę z mrocznym obliczem, i z brudu wszelkiego oczyścić stworzenie.

Słowo niemające początku! Ty zechciałeś odnowić zniszczonego przez zbłądzenie człowieka, wraz z Tobą pogrzebanego w potokach wód, i w niepojęty dla nas sposób przyjąłeś od Ojca takie świadectwo: To jest Syn mój umiłowany, równy Mnie co do natury.

Pieśń 3

Hirmos: **P**an, dający moc królom naszym i podnoszący godność pomazańców swoich, rodzi się z Dziewicy i przychodzi do chrztu, to do Niego, wierni, będziemy wołać: Nie ma Świętego jak Bóg nasz!

Beźpłodny dawniej i bezdzietny okrutnie, dzisiaj weseli się Chrystusowy Kościół, z wody bowiem i Ducha rodzą się w Tobie synowie, z wiarą wołający: Nie ma Świętego jak Bóg nasz!

Wielkim głosem woła w pustyni Poprzednik: Gotujcie drogi Chrystusowi i czyńcie prawe ścieżki Bogu naszemu, z wiarą wołając: Nie ma Świętego jak Bóg nasz!

Inny kanon.

Hirmos: **W**yzwoliwszy się z dawnych sieci żądnych krwi lwów, które mają już pokruszone gardła, rozradujmy się, otwórzmy usta, układając słodkie słowa pieśni, ten ze wszystkich darów najbardziej przyjemny Bogu.

Ten, który na początku wprowadził śmiertelność w stworzenie, przyoblekłszy się w naturę chytrego zwierza, sam zostaje oszukany przez przyjście Chrystusa w ciele, będącego objawioną Światłością Władcy, dla skruszenia wrogiej głowy.

Władca, spełniając wielkie dzieło odrodzenia zrodzonych z ziemi, przyciąga do siebie i odradza stworzoną przez Boga naturę człowieka, pochłoniętą przez łono dręczyciela, albowiem On przyszedł uleczyć tę naturę.

Hypakoe, ton 5: **G**dy objawieniem Twoim oświeciłeś wszystko, wtedy słone morze niewiary uciekło i Jordan płynący w dół zawrócił, do niebios nas podniosłeś, zachowując wzniosłość Bożych Twych przykazań, Chryste Boże, dla modlitw Bogurodzicy, i zmiłuj się nad nami.

Pieśń 4

Hirmos: **U**słyszałem, Panie, głos Twój, który Ty nazwałeś głosem wołającego na pustyni, gdy zagrzmiałeś nad wielkimi wodami, świadcząc o Twoim Synu, napelnionym objawionym Duchem i zawolałem: Ty bowiem jesteś, Chryste, Bożą mądrością i mocą!

Któż widział oczyszczane słońce, woła Kaznodzieja, świetliście jasne z natury? Jakże Ty możesz być oczyszczany wodami, odbłasku chwały? Jakże obraz Ojca zawsze będącego umyję i jakże ja, będąc trawą, dotknę ognia Twego Bóstwa? Ty bowiem jesteś, Chryste, Bożą mądrością i mocą!

Mojżesz zbliżając się do Ciebie przejawiał świętą pobożność, którą był ogarnięty, albowiem gdy z krzewu Ciebie usłyszał, wtedy odwrócił swoje oblicze. A jak ja zbliżę się do Ciebie lub też jak położę na Ciebie rękę? Ty bowiem jesteś Chrystus, Boża mądrość i moc!

Mając rozumną duszę i będąc uczczony darem słowa, wstydę się rzeczy ducha pozbawionych, bowiem jeśli ochrzczę Ciebie, osądzi mnie góra dymiąca ogniem, morze, które rozstało się na dwoje, Jordan, który zawrócił do tyłu. Ty bowiem jesteś Chrystus, Boża mądrość i moc!

Inny kanon.

Hirmos: Prorok oczyszczony ogniem tajemniczego widzenia, opiewając odnowienie śmiertelnych ludzi, wyrzeka z klaskaniem w dłonie natchnioną przez Ducha wieść, odkryte wcielenie niewypowiedzianego Słowa, które skruszy władzę silnych.

Posłane przez Ojca najjaśniejsze Słowo idzie, aby przepędzić zgubny mrok nocy i wykorzenić ludzkie grzechy, synów zaś przyciągnął Twoim światłym chrztem, Boże, w wodach Jordanu.

Sam zobaczywszy niewypowiedziane Słowo, jawnie Kaznodzieja głosi Jego stworzeniu: On był przede mną, który jest w ciele, jaśniejac Bożą mocą, aby zabrać wrogi nam grzech.

Nosząc pokarm Dawcy Życia, wyławia węże, narzucając na ich gniazda liczne sieci, zrzuca je Bóg Słowo, oszukuje zaś tego, który zranił nasz rodzaj, jego to niszczy wybawiciel stworzenia.

Pieśń 5

Hirmos: Jezus, Przywódca życia, idzie zniszczyć osądzenie pierwszego stworzonego Adama, i jako Bóg nie potrzebując oczyszczenia, dla upadłego człowieka oczyszcza się w Jordanie, gdzie zabwszy wrogość daruje pokój przewyższający wszelkie rozumienie.

Gdy niezliczone rzesze ludzi zeszy się chrzcic do Jana, on sam pośród nich stojąc zawołał do stojących: Któż powiedział wam, niepokorni, że unikniecie nadciągającego gniewu? Przynoscie owoce godne Chrystusa, Ten bowiem, który tutaj stoi, daruje pokój.

Stwórca i Twórca pośrodku stojąc jako jedyny doświadacza serca wszystkich, a wziawszy w rękę oczyszczającą łopate, światowe gospodarstwo mądrze porządkuje, spala wszystko, co nie przynosi owocu, i podobnym Bogu daruje żywot wieczny.

Inny kanon.

Hirmos: Obmyci oczyszczeniem Ducha od otchlani ciemnej i skalanego wroga, wstąpiliśmy na nową prostą ścieżkę, prowadzącą do niedostępnej radości, dostępnej tylko dla tych, z którymi Bóg się pojednał.

Stwórca widząc tkwiącego w mroku grzechów i w nierozzerwalnych więzach człowieka, którego ukształtował swoimi palcami, podniósłszy sadza go swych na ramionach i w obfitych potokach wody obmywa teraz Adama z dawnej nieczystości.

Z pobożnością pospiesznie przybiegnijmy do czcigodnych źródeł zbawczego potoku, kontemplując Słowo wcielone w Niezniszczalną, które przynosi utulenie świętego pragnienia i miłosiernie leczy słabość świata.

Pieśń 6

Hirmos: Głos Słowa, Świecznik Światłości, Zorza Słońca, woła na pustyni do wszystkich ludzi: Pokajajcie się i oczyście we właściwym czasie, bowiem oto stoi Chrystus, wybawiający świat ze zniszczenia.

Chrystus, którego rzemień, czyli od nas przyjęta przez Słowo natura, nie może zostać zniszczony, według nauki Poprzednika, zrodziwszy się

niezniszczalnie z Boga i Ojca bez skalania wciela się w Dziewicę dla wybawienia zrodzonych z ziemi ze złądzenia.

Zgubnym ogniem chrzci Chrystus sprzeciwiających się, a tych, którzy kontemplują Boga, odradza z Ducha i wody łaski swego Bóstwa, wybawiając ich z grzechów.

Inny kanon.

Hirmos: Ojciec pełnym radości głosem objawił Umiłowanego, którego zrodził ze swego łona: Zaiste, mówi, Ten Syn mój Jednoistotny z Opatrzności wyszedł z rodzaju ludzkiego jako moje żywe Słowo i zarazem człowiek.

Prorok w przedziwny sposób spędził trzy noce w łonie morskiego zwierza i znowu wyszedł, objawiając wszystkim wybawienie od węża, zabójcy ludzi, przy pomocy odrodzenia w czasach ostatecznych.

Kiedy rozwarły się świetliste kopuły niebios, widzący tajemnicę ujrzał Ducha zstępującego od Ojca i pozostającego na przeczystym Słowie, a Duch zszedł w niewyjaśniony sposób w postaci gołębicy i namawia ludzi, aby przybiegali do Władcy.

Kontakion, ton 4: Objawiłeś się dzisiaj światu i Światłość Twoja, Panie, zaznaczyła się na nas, rozumnie śpiewających Tobie: Przyszedłeś i objawiłeś się, Światłości niedostępna.

Ikos: Dla Galilei pogan, krainy Zabulona i ziemi Neftalego, jak powiedział prorok, zajaśniała wielka Światłość, Chrystus, będącym w ciemnościach pojawiła się jasna zorza, jaśniejąca z Betlejem, gdy z Marii zajaśniał Pan całego świata promieniami, Słońce Sprawiedliwości. Przeto i wy, którzy pochodzicie od Adama, przyjdźcie wszyscy, przyobleczmy się w Niego, aby się ogrzać, okrywa bowiem nagość i oświeca ciemność. Przyszedłeś i objawiłeś się, Światłości niedostępna.

Pieśń 7

Hirmos: Pobożni młodzieńcy zostali wrzuceniu do ognistego pieca, ale poszum rosy Ducha uczynił ich nieuszkodzonymi, przeto zraszani w płomieniu przez Bożego anioła, który zstąpił, dziękczynnie śpiewali: Wysławiony ojców Panie i Boże, błogosławiony jesteś!

Jak na niebie z bojaźnią i cudem stoją, tak i w Jordanie moce anielskie patrzą na wielkie Boga wyniszczenie, gdyż Ten, który wody na zawiesił na wysokościach, w wodach stoi nosząc ciało, Bóg ojców naszych.

Dawno temu obłok i morze były obrazem Bożego cudu chrztu, w których niegdyś chrzcili się wychodzący ludzie Zakonu. Morze bowiem było obrazem wody, a obłok Ducha. Przez Niego doskonaleni wołamy: Błogosławiony jesteś, Panie Boże, na wieki!

Wszyscy wierni, w chrzcie doskonałość przyjęliśmy, błogosławimy milcząco z aniołami i wysławiamy Ojca i Syna, i Ducha Świętego, oto Trójca w Hipostazach Jednoistotna, jeden zaś Bóg, któremu śpiewamy: Błogosławiony jesteś, Panie Boże, na wieki!

Inny kanon.

Hirmos: Ten, który ochłodził wielki płomień pieca, ogarnawszy rosą pobożnych młodzieńców, strumieniami wody spalił głowy węzów i nieoczyszczony brud grzechu cały obmywa rosą.

Dawno temu przedstawiający Ciebie silny asyryjski płomień Tyś, Chryste, przemienił w rosę, a teraz przyoblekłszy się w wodę, spaliłeś ukrytego najgorszego wroga, ciągnącego nas na drogę zguby.

Dawno temu rozdzielony Jordan suchą nogą przeszedł lud Izraela, a Ty, Władco, trzymałeś swoje stworzenie, teraz zaś w wodzie przeznaczasz je ku niezniszczalności i pożytecznej ścieżce.

O, Chryste, dokonujący dzieł wielkich i przedziwnych! Wiemy, że na początku sprowadziłeś zgubny potop na zniszczenie wszystkich w żaloszny sposób, a teraz w miłosierdziu swoim potopiłeś grzech na zbawienie ludzi.

Pieśń 8

Hirmos: Piec babiloński wytoczywszy rosę przedstawiał tę cudowną tajemnicę, że Jordan miał przyjąć w swoje strumienie niematerialny ogień Bóstwa i ogarnąć chrzczonego w cielesnego Stwórcę, którego ludzie błogosławią i wywyższą na wszystkie wieki.

Odrzuć cały lęk, mówi Zbawiciel do Poprzednika, podporządkuj się mnie, Dobremu, przystap do mnie, oto bowiem będąc stworzeniem podporządkuj się moim poleceniom i ochrzcij mnie, gdy do wody zstąpiłem, którego ludzie błogosławią i wywyższą na wszystkie wieki.

Gdy Chrzciciel usłyszał słowa Władcy, z drzeniem wyciągnął dłoń, a gdy dotknął głowy swego Stworzyciela, zawołał do chrzczonego: Uświęć mnie, Ty bowiem jesteś Bogiem moim, którego ludzie błogosławią i wywyższą na wszystkie wieki.

Objawienie Trójcy było w Jordanie, samą bowiem ponadboską naturę Ojciec ogłosił: Ten chrzczony jest Synem moim Umiłowanym, a Duch przyszedł do podobnego, którego ludzie błogosławią i wywyższą na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos: Stworzenie jest wolne i ci, co przedtem byli w mroku, są synami Światłości. Tylko księżę ciemności jęczy, niech więc błogosławią teraz gorliwie Sprawcę wszystkiego ci, którzy przedtem cierpieli, plemiona narodów.

Trzej podobni do Boga młodzieńcy byli zraszani pośród ognia, wyraźnie przedstawiając Najwyższą Istotę, która świetliście jaśnieje Troistą Światłością, a zjednoczywszy się z ludzkością niszczy, jak rosą ogień, wszelkie zbłądzenie.

Niech wybieli się każda ziemska istota, teraz z upadku wprowadza nas na niebo Ten, który wszystko utrzymuje Słowem, płynącymi strumieniami wody jest obmywany i każdy ucieknie od przeszłych grzechów, świetliście obmyty.

Na 9 pieśni bracia znowu zapalają świece.

Pieśń 9

Nie śpiewamy Czcigodniejszą od cherubinów, a śpiewamy stichosy święta: Uwielbiaj, duszo moja, czcigodniejszą od niebieskich zastępów, Dziewicę przeczystą Bogurodzicę.

Hirmos: Żaden język nie jest w mocy godnie wysławić i nawet anielskie umysły mają wątpliwości, jak śpiewać Tobie, Bogurodzico, ale jako łaskawa przyjmij wiarę, bowiem znasz naszą żywą miłość, Ty jesteś Orędowniczką chrześcijan, Ciebie uwielbiamy.

I sześć następnych stichosów wraz z ich troparionami:

Uwielbiaj, duszo moja, Tego, który Poprzednika prosi o chrzest.

Uwielbiaj, duszo moja, Tego, który przyszedł nad Jordan ochrzcić się.

Dawidzie, przyjdź duchem do oświeconych, teraz podejdźcie, śpiewaj Bogu, mówiąc: Oświećcie się, tak zawołał biedny upadły Adam, a gdy usłyszał go Pan, przyszedł, aby zniszczonego odrodzić strumieniami Jordanu.

Uwielbiaj, duszo moja, Tego, o którym zaświadczył głos Ojca.

Uwielbiaj, duszo moja, jednego z Trójcy, który pochylił głowę i przyjmuje chrzest.

Izajasz mówi: Obmyjcie się, oczyśćcie, porzućcie zło przed Panem, spragnieni idźcie ku wodzie żywej, kropiąc bowiem wodą Chrystus odnawia przystępujących do Niego z wiarą i chrzci ich Duchem do życia niestarzejącego się.

Proroku, przyjdź do mnie, wyciągnij rękę i szybko mnie ochrzczij.

Proroku, pozostaw teraz wszystko i ochrzczij mnie, pragnącego chrztu, przyszedłem bowiem wypełnić wszelką prawdę.

Będziemy zachowani łaską, wierni, i pieczęcią, albowiem uciekając przed prześladowcą, Żydzi dawno temu progi okrwawili, tak i nam to wyjście Boże będzie kąpielą odrodzenia, skąd ujrzymy Trójcy Światłość niezachodzącą.

Stichos drugiego kanonu: Dzisiaj Władca pochyla głowę pod rękę Poprzednika.

Inny kanon.

Hirmos: O, jakże przewyższają rozumienie cuda zrodzenia Twego, Przczysta Niewiasto, błogosławiona Matko! Otrzymałszy przez Ciebie doskonale zbawienie, godnie wysławiamy Ciebie jako Łaskawą, przynosząc w darze pieśń dziękczynną.

Dzisiaj Władca wodami grzebie grzech ludzi.

To, co zostało przekazane Mojżeszowi w krzewie, rozumiemy tutaj w przedziwny sposób spełnione, bowiem jak płonący krzew nie spalił się, tak i Dziewica, która urodziła Dobroczyncę i Dawcę Światłości, a On przyjął strumienie wód Jordanu.

Dzisiaj Władca został z góry poświadczony jako Syn Umilowany.

Dzisiaj Władca przychodzi uświęcić naturę wody.

Dzisiaj Władca przyjmuje chrzest z ręki Poprzednika.

Podnosząc do doskonałości ludzką naturę, Ty namaszczasz ją, Królu niemający początku, obietnicą Ducha, obmywszy czystymi strugami wody i twierdzą ciemności zawstydziliś wzniesioną, teraz oddając naszą naturę życiu wiecznemu.

Pierwszy stichos pierwszego kanonu i hirmos tegoż kanonu.

Pierwszy stichos drugiego kanonu i hirmos tegoż kanonu.

Fotagogikon, ton 1:

Prosomion: Oświeciłeś nas.

Objawiłeś, Zbawco, łaskę i prawdę w strumieniach Jordanu i będących w ciemności i cieniu śpiących oświeciłeś, bowiem przyszedłeś i objawiłeś się, Światłości niedostępna.

Do psalmów pochwalnych dodajemy stichery, ton 1:

Germanosa patriarchy: Światłość ze Światłości, zajaśniał światu Chrystus, Zbawca nasz, objawiony Bóg, któremu, ludzie, pokłonmy się.

Jakże Ciebie, Chryste, my słudzy, godnie uczymy jako Władcę, bowiem w wodach wszystkich nas odrodziłeś.

Ty będąc w Jordanie chrzczonym, Zbawco nasz, wody uświęciłeś, dłonią sługi dotykany i żądze świata leczący, wielka jest tajemnica objawienia Twego, Przyjacielu człowieka, Panie, chwała Tobie!

Prawdziwa Światłość objawiła się wszystkim i wszystkim daje oświecenie. Chrzczone jest Chrystus jak my, chociaż przewyższa On wszelką czystość, Święty wstępuje do wody i jest oczyszczeniem dla dusz, na ziemi objawiony przewyższa niebios rozumienie. Kąpiel jest zbawieniem, wodą zaś Duch i ze względu na zanurzenie bywa nasze wejście do Boga. Cudowne są dzieła Twoje, Panie, chwała Tobie!

Chwała. Ton 6: Anatoliosa: Wodami jordańskimi odziałeś się, Zbawco, przyodziejający się w Światłość jak w szatę, i pochylileś głowę przed Poprzednikiem, który niebo wymierzyłeś piędzą, aby nawrócić świat ze zbłądzenia i zbawić jako Przyjaciel człowieka.

I teraz. Ton 2: Anatoliosa: Dzisiaj Chrystus przyszedł nad Jordan, aby zostać ochrzczonym, dzisiaj Jan dotyka głowy Władcy. Moce niebieskie przeraziły się, przesławną widząc tajemnicę, morze ujrzało i uciekło, Jordan zobaczył i cofnął wody swoje. My zaś, oświeceni, wołamy: Chwała objawionemu Bogu i na ziemi poznanemu, który oświecił świat!

Wielka doksologia.

Po Trisagionie troparion święta, ektenie i rozesłanie: Chrystus, prawdziwy nasz Bóg, który w Jordanie pozwolił ochrzcić się Janowi dla naszego zbawienia, dla modlitw Przczystej swojej Matki i wszystkich świętych, zmiłuje się nad nami i zbawi nas, bo jest dobrym i Przyjacielem człowieka.

Na Liturgii, antyfona 1, Psalm 113, ton 1:

Gdy Izrael wychodził z Egiptu, dom Jakuba spośród ludu obcego.

Stichos: Dla modlitw Bogurodzicy, Zbawco, zbaw nas.

Stał się Juda świętością Jego, Izrael władaniem Jego.

Morze ujrzało i uciekło, Jordan cofnął wody swoje.

Cóż ci się stało, morze, żeś uciekło, i tobie, Jordanie, żeś cofnął wody swoje?

Chwała, i teraz. Stichos.

Antyfona 2, Psalm 114, ton 2:

Umiłowałem Pana, albowiem usłyszał głos błagania mego.

Stichos: Zbaw nas, Synu Boży, chrzczone w Jordanie, śpiewających Tobie: Alleluja.

Albowiem skłonił ucho swoje do mnie w dni moje, kiedy wzywałem.

Ogarnęły mnie bolesti śmiertelne, męki otchłani dosięgły mnie, spotkałem utrapienia i boleść, i imienia Pańskiego wezwałem.

Bądź mi miłosierny, Panie, i sprawiedliwy, Bóg nam okazuje litość.

Chwała, i teraz. Jednorodzony Synu.

Antyfona 3, Psalm 117, ton 1:

Wysławiajcie Pana, bo jest dobry, bo na wieki miłosierdzie Jego.

Troparion: Gdy chrzczone byłeś, Panie, w wodach Jordanu, objawiła się Trójca najgodniejsza pokłonu. Rodzica bowiem głos dał o Tobie świadectwo, nazywając Ciebie umiłowanym Synem, Duch zaś w postaci gołębicy świadczył o prawdziwości słowa Ojca. Objawiłeś się, Chryste Boże, i świat oświeciłeś, chwała Tobie.

Niech mówi więc dom Izraela: Bo dobry, bo na wieki miłosierdzie Jego.

Niech mówi więc dom Aarona: Bo dobry, bo na wieki miłosierdzie Jego.

Niech mówią więc wszyscy lękający się Pana: Bo dobry, bo na wieki miłosierdzie Jego.

Stichera na wejście: Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie, błogosławimy was z domu Pańskiego. Pan i Bóg, i objawił się nam.

Troparion: Gdy chrzczony byłeś, Panie, w wodach Jordanu, objawiła się Trójca najgodniejsza pokłonu. Rodzica bowiem głos dał o Tobie świadectwo, nazywając Ciebie umiłowanym Synem, Duch zaś w postaci gołębiczy świadczył o prawdziwości słowa Ojca. Objawiłeś się, Chryste Boże, i świat oświeciłeś, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Kontakion, ton 4: Objawiłeś się dzisiaj światu i Światłość Twoja, Panie, zaznaczyła się na nas, rozumnie śpiewających Tobie: Przyszedłeś i objawiłeś się, Światłości niedostępna.

Zamiast Trisagionu śpiewamy: Którzy w Chrystusie ochrzczeni są, w Chrystusa przyobleczeni są. Alleluja.

Prokimenon, ton 4: Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie.* Pan i Bóg, i objawił się nam. **Stichos:** Wysławiajcie Pana, bo jest dobry, bo na wieki miłosierdzie Jego.

Czytanie Listu świętego Pawła Apostoła do Tytusa, perykopa 202 (2, 11-14).

Dziecię Tytusie, objawiła się łaska Boża, zbawienna dla wszystkich ludzi, nauczając nas, abyśmy wyrzekli się bezbożności i światowych pożądliwości, i na tym doczesnym świecie wstrzeźliwie, sprawiedliwie i pobożnie żyli, oczekując błogosławionej nadziei i objawienia chwały wielkiego Boga i Zbawiciela naszego, Chrystusa Jezusa, który dał samego siebie za nas, aby nas wykupić od wszelkiej nieprawości i oczyścić sobie lud na własność, gorliwy w dobrych uczynkach.

Alleluja, ton 4: Przynieście Panu, synowie Boży, przynieście Panu młode baranki. **Stichos:** Głos Pana ponad wodami, zagrział Bóg Chwały, Pan ponad wodami niezmiernymi.

Czytanie świętej Ewangelii według Mateusza, perykopa 6 (3, 13-17).

W owym czasie przyszedł Jezus z Galilei nad Jordan do Jana, żeby przyjąć chrzest od niego. Lecz Jan powstrzymywał Go, mówiąc: «Ja potrzebuję chrztu od Ciebie, a Ty przychodzisz do mnie?» A Jezus odpowiadając rzekł do niego: «Ustąp teraz, bo tak godzi się nam wypełnić wszelką sprawiedliwość». Wtedy Mu ustąpił. A gdy Jezus został ochrzczone, natychmiast wyszedł z wody. A oto otworzyły Mu się niebiosy i ujrzał Ducha Bożego zstępującego jak gołębicę i przychodzącego na Niego. A głos z nieba mówił: «Ten jest Syn mój umiłowany, którego sobie upodobałem».

Zamiast Zaprawdę godne jest to śpiewamy: Uwielbiaj, duszo moja, czcigodniejszą od niebieskich zastępów, Dziewicę przeczystą Bogurodnicę. Żaden język nie jest w mocy godnie wysławić i nawet anielskie umysły mają wątpliwości, jak śpiewać Tobie, Bogurodnico, ale jako łaskawa przyjmij wiarę, bowiem znasz naszą miłość, Ty jesteś Orędowniczką chrześcijan, Ciebie uwielbiamy.

Koinonikon: Boża zbawcza łaska objawiła się wszystkim ludziom. Alleluja.

